

ချစ်ရပါသော ဆောင်းည

သောကြာနေ့

အခန်း (၁)
" ချစ်ရပါသော ဆောင်းည "

(ဤဇာတ်လမ်းထဲမှ နိုင်ငံ၊နေရာ၊ University တို့ သည် စာရေးသူ၏ စိတ်ကူးယဉ် ဖန်တီးထားသော တည်ရှိမှုများ သက်သက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဇာတ်လမ်းထဲမှ University Of Arts သည် နိုင်ငံတကာရှိ အနုပညာ တက္ကသိုလ်များကို အခြေခံ၍ ဖော်ပြထားပါ၏။)

" ဆုံဆည်းခြင်း နိဒါန်း ... "

နေရာက နိုင်ငံ၏ အဓိက မြို့တော်မှာ ဖြစ်သည်။ ။ မြို့တော်၏ အဓိက မိန်းကားလမ်းမကြီးပေါ်တွင် မနက်ခင်းကြုံနေကျအတိုင်း ကားလမ်းတွေ ပိတ်နေလေ၏။ ဒီအချိန်က လူတိုင်းကိုယ်စီကိုယ်ငှ တာဝန်ကိုယ်စီ ထမ်းဆောင်ဖို့ အတွက် သွားလာနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

တချို့ကလည်း ပညာသင်ကြားဖို့ အတွက် တချို့ကျတော့လည်း ဝမ်းရေးအတွက် ငွေရမည့် အလုပ်အကိုင်တွေ အတွက်ပေါ့ ...။ တန်းစီ၍ ရပ်လိုက် သွားလိုက် ဖြစ်နေသည် က ကားတွေတင် မဟုတ်ပဲ ဆိုင်ကယ်တွေလည်း ပါ၏။ ။

ထိုအထဲတွင် မှ တန်ဖိုးမြင့် အနက်ရောင် ဆိုင်ကယ်ကြီး တစ်စီးပေါ်
က ယောက်ျား တစ်ယောက်သည် ကားလမ်းတွေ ပိတ်နေသည့် ရှေ့မြင်
ကွင်းကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့် လိုက်ပြီးနောက်။

"ဘာလဲကွာ လမ်းပိတ်မှာ စိုးလို့ စောထွက်လာလည်း လာငြိနေတာ
ပဲ ကျွတ်စ်... "

စိတ်မရှည်စွာ ညည်းလိုက်ပြီး စုတ်တစ်ချက် သပ်လိုက်၏။ ပြီးနောက်
လမ်းသွယ်တွေရှိသည့် ဘက်သို့ကွေ့ဝိုက်၍ ဖောက်ထွက် လိုက်သည်
။ လမ်းသွယ်ဆိုတာက ရပ်ကွက်လမ်းတွေ မဟုတ်ပေမဲ့ မိန်းလမ်းမကြီး
ကို ဆက်ထားသည့် ကားလမ်းတွေ ဖြစ်သည် ။

ထိုဆိုင်ကယ်စီး သမားသည် သူသွားရမည့်နေရာကို ရောက်ဖို့ အတွက်
ဖြတ်လမ်းကို သုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ပေမဲ့ သူ့လိုပင် ထိုလမ်းသွယ်
အား သုံးပြီးထွက်မည့် အခြားကားတစ်စီးနှင့် မထင်မှတ်ပဲ ငြိမိတော့မ
လို ဖြစ်သွားရ၏။ စိတ်လောကြီးနေတာမို့ ထိုကားကို မြင်သည် နှင့်
ခပ်မြန်မြန် ရှောင်လိုက် နိုင်ပေမဲ့လည်း အခြား မျက်နှာချင်းဆိုင်
ယာဉ်ကြောမှ လာနေသည့် ကားတစ်စီးကိုတော့ သူ မရှောင်လိုက်နိုင်
တော့ပေ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်၌ ဆိုင်ကယ်စီးသမားအပြင်
အခြားသော ကားတွေလည်း တစ်စီးကိုတစ်စီး ရှောင်ကြရင်းနှင့် ဆင့်ကဲ
တိုက်မိပြီး အက်ဆီးဒင့် အကြီးစား ဖြစ်သွားခဲ့ရ၏။

" ကျွီ ... "

" ဒုန်း ... "

ထိခိုက် ပွတ်တိုက်မိသံတွေက ကျယ်လောက်လှသည် ။ အနီးအနား

မှာ ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်နှင့်ဈေးဆိုင်ခန်းတွေ ရှိနေတာမို့ ထိုကားအက်ဆီးဒင့်ကို လူတော်တော်များ လည်း မြင်တွေ့ လိုက်ကြသည်။ ။

"ဟာ ... သွားပြီး ကားတွေ တိုက်ကုန်ကြပြီ ... "

"လုပ်ကြပါဦးဟ ... ထိခိုက်မိကုန် ကြပြီလား မသိဘူး ... "

ရုတ်တရက်မို့ အားလုံးလန့်ပြီး မင်တက် မိကုန်ကြပေမဲ့ ထိုအချိန်က စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ ။

"ကယ်ပါဦးမျိုး ... ကူညီကြပါဦး ... "

တစ်ယောက်ကစပြီး ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်၍ ဒဏ်ရာရသူများကို ကူညီဖို့ လှုပ်ရှားလိုက်သည် နှင့် အခြားလူတွေကလည်း အသိဝင်လာကြပြီး ချက်ချင်းပင် ထိုနေရာသို့ ကူညီဖို့ ရောက်သွားကြ၏။ ဆေးရုံကားတွေကို ဖုန်းဆက် ပေးသူများ ...။ ကားထဲမှာ ညှပ်နေသည့် သူတွေကို ဆွဲထုတ်ဖို့ ကြိုးစားကြသူများ ...။ သတိလစ်နေသူများကို ရှေးဦး ပြုစုနည်းဖြင့် ကူညီဖို့ ကြိုးစားနေကြသူများ ...။

ဆေးရုံကားတွေ ရောက်မလာခင် အချိန်တွင် ထိုနေရာ တစ်ဝိုက်၌ ထိုတစ်ခဏတွင် လူတိုင်းသည် ထိခိုက်မိသူများကို ကူညီဖို့ အတွက်သာ စိတ်လော နေကြလေသည်။ ။

"ဒီမှာ ဆိုင်ကယ် သမားလေးကိုလည်း ကူညီကြပါဦးဟ ... သူသတိလစ်နေလို့ ... "

ကားလမ်းပေါ်မှာ ဆိုင်ကယ်တခြား လူတခြားဖြစ်ပြီး လဲကျနေသည့် ဆိုင်ကယ်သမား အနားတွင် လူတွေ နှစ်ယောက်သုံးယောက် ရှိနေကြပေမဲ့ ရှေးဦးပြုစုနည်း မလုပ်တတ် ကြသူများ မို့ တခြားသူတွေကိုလှမ်း၍ အကူအညီ တောင်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

သို့ပေမဲ့ ရှေးဦးပြုစုနည်း ဟူသည် က လူတိုင်း မလုပ်တတ်သည့် ကိစ္စတစ်ခုမို့ အနီးနားမှာ လူတွေရှိနေပေမဲ့လည်း မကူညီနိုင်ကြပေ။ လုပ်ပေးတတ်သူ များကလည်း အခြားထိခိုက်မိသူတွေကို ကြိုးစားပြီး ကူညီနေကြသည် မို့ ဆိုင်ကယ်သမား အတွက်က ကူညီမယ့်သူ ချက်ချင်း မရှိခဲ့ပေ။ ထိုအချိန်၌ မိန်းကလေး တစ်ယောက်သည် ထိုလူတွေနှင့် ဆိုင်ကယ်သမား အနားသို့ အပြေးအလွှားရောက်ချလာခဲ့ကာ ...။

"ကျွန်မ ရှေးဦးပြုစုနည်း လုပ်တတ်တယ် ... ကျွန်မလုပ်ပေးမယ်..."

"အေး အေး လုပ်ပါဦးကွာ ဒီကောင်လေး သတိလစ်နေတာ ... "

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အနားက လူသုံးယောက်က သူမအတွက် နေရာဖယ်ပေးလိုက်ကြလေသည် ။ ထိုမိန်းကလေးက ဆိုင်ကယ်စီးသမား၏ ဆိုင်ကယ်ဦးထုပ် ဟဲလ်မက်ကို ချွတ်လိုက်၍ ဦးခေါင်းကို အသာအယာ နေရာချလိုက်၏။

"သူ့ခြေသလုံးအရိုးနဲ့ လက်ဖျံအရိုးကိုလည်း ထိထားပုံရတယ်..."

အစ်ကိုတို့ တစ်ခုလောက် ကူညီပေးကြပါလား သူ့ခြေတွေလက်တွေကို ပျဉ်ပြားချောင်းလိုဟာမျိုးနဲ့ ပူးချည်ပေးမှ ဖြစ်မှာ မို့လို့ ဒီအနီးနားမှာ တစ်ချက်လောက် ခပ်မြန်မြန်လေး ရှာပေးကြပါလား ... "

"ဟာ ရပါတယ် ရှာပေးရမှာ ပေါ့ ... "

ထိုမိန်းကလေး ပြောလိုက်တာနှင့် လူနှစ်ယောက်က ရှာဖွေ ကူညီပေးဖို့ အတွက် ထွက်သွားကြလေသည် ။ ထိုမိန်းကလေးက ဆိုင်ကယ်သမား၏ အသက်ရှူမှုကို သူမနားနှင့် အနီးကပ် ငဲ့၍ နားထောင်ကြည့်လိုက်သည် ။

CPR(Cardio-Pulmonary Resuscitation နှလုံး-အဆုပ် ပြန်လည် အ

လုပ်လုပ်စေရန် ပြုစုနည်း) ကို ပြုလုပ် ပေးလေသည်။ ။

Mouth-to-Mouth (ပါးစပ်မှ ပါးစပ် လေမှုတ်သွင်းနည်း)ကို တစ်ခဏ တော့ အချိန်ယူလိုက်ရပေမဲ့ ဆိုင်ကယ်သမားကတော့ သတိပြန်လည် ရ လာခဲ့ပါသည်။ ။

"ဒီမှာ ဒီမှာ ရှင့်... ရှင်သတိရ လာပြီလား ... "

"အင်း ... ဟင်း ... "

သတိပြန်လည်လာခဲ့ပေမဲ့ နာကျင်မှုဒဏ်ကြောင့် လူက မလှုပ်နိုင်သလို စကားပင် မဆိုနိုင်ပေ။ မျက်လုံးတွေ ပွင့်လာပေမဲ့အမြင်တွေက ဝေဝါးနေဆဲ ...။

"သူ သတိရ လာပြီ သတိရ လာပြီ တော်သေးတာပေါ့ကွာ ကံသီလို့ .. . "

"ဒီကောင်လေး ဆိုင်ကယ် ဦးထုပ် ဆောင်းထားလို့ သာပေါ့ မဟုတ်ရင် ခေါင်းထိသွားရင်တော့ သွားပြီ ... "

အနားကလူတွေ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေကျတုန်းမှာ ပင်ထိုမိန်းကလေးက ဆိုင်ကယ်သမား၏ ခြေတွေ လက်တွေကို အစောက သူမရှာခိုင်းခဲ့သည့် ပျဉ်းပြားလိုအရာ(ပျဉ်းပြားစစ်စစ်တော့ မဟုတ်ပါ။ အနည်းငယ်ဆင်တူပြီး အနီးနားမှ ရှာလို့ ရသည့် အရာ)တွေနှင့် ပူးတွဲချည်ပေး လိုက်လေသည်။ ။

ပူးတွဲချည်ဖို့ အတွက် သူမဝတ်ထားသည့် အပေါ်ထုပ် ခပ်ပါးပါး ရှပ်ကွက် အင်္ကျီလက်ရှည်လေးကို တစ်စစီဖြုတ်၍ ကြိုးအဖြစ် သုံးလိုက်ရ၏။

သူတစ်ပါးရဲ့ အသက်တစ်ချောင်းကို ကူညီကယ်ဆယ်ဖို့ အတွက် သူမသည် တုံ့ဆိုင်းခြင်း တွေဝေခြင်း အလျဉ်းမရှိပဲ အစကနေအဆုံးထိ ပြီး

မြောက်အောင် လုပ်ပေးခဲ့လေသည်။ ။ ထိုအချိန်မှာ ပင် ဆေးရုံကားတွေ လည်း ရောက်လာခဲ့ပြီမို့ ...။

"ဆေးရုံကားတွေ ရောက် လာပြီ ရှင့်ရဲ့ နာကျင်မှုတွေကို ခဏလောက်တော့ သည်းခံပြီး တောင့်ထားလိုက်ဦးနော် ... မကြာခင် သူတို့ က ရှင့်ကို သက်သာအောင် လုပ်ပေးမှာ ပါ ... "

သူမရဲ့ အသံလေးကို သူ့နားထဲမှာ ကြားလိုက်ရ၏။ သူ့အနားမှာ လူတချို့ ရှိနေပေမဲ့ သူမကသာ သူ့ကို အဓိက ကူညီခဲ့သူမှန်း သူသိနေသည်။ ။ သူသတိရရခြင်း မျက်လုံးအဖွင့်တွင် မြင်လိုက်ရသည် က သူမကိုပါပဲ။ သူ့ရင်ဘတ်ကို ဖိနှိပ်နေပြီး အသက်ရှူနိုင်အောင် ကူညီပေးနေသည့် သူမ ...။

အစပိုင်း သတိရရခြင်းမှာ ဘယ်သူဘယ်ဝါ သဲသဲကွဲကွဲ မျက်နှာကို ကြည်ကြည်လင်လင်မမြင်ရပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည်ကြည်လင်လင် မြင်ခဲ့ရ၏။

ထိုအချိန်မှာ ပဲ သူ့ကို ဆေးရုံ တွန်းလှည်းပေါ်တင်၍ ဆေးရုံကားထဲသို့ ရွှေ့ဖို့ လုပ်နေကြ၏။

သူကြည်လင်စွာ မြင်လိုက်ရသည့်အချိန်မှာ သူမကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်း တစ်နေရာ၌ သူ့ကို ကျောခိုင်းပြီး ဖုန်းပြောနေသည့် ပုံရိပ်လေးသာ ...။

သူနောက်ဆုံး မြင်လိုက်ရသည် က သူမရဲ့ ခပ်မြင့်မြင့် စုစည်းထားသည့် ဆံနွယ်လေးတွေရယ် သူမလွယ်ထားသည့် ရေညှိစိမ်းရောင် ကျောပိုးအိတ်လေးရယ် ဒါပါပဲ ...။

"တကယ်ဆိုရင် အဲဒီနေရာမှာ ငါရှိမနေခဲ့သင့်ဘူး ... "

အက်ဆီးဒင့် ဖြစ်ပြီးနောက် လေးလခန့် ကြာသောအခါတွင် ဖြစ်သည် ။

" National University Of Arts "

အနုပညာ တက္ကသိုလ်၏ နောက်ဆုံးနှစ် အတန်းတွေ စတင် တက်ရောက်ဖို့ အတွက် နေ့ရက်တွေက ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

" National University Of Arts "

ထိုတက္ကသိုလ်သည် ဤနိုင်ငံ၏ အနုပညာတက္ကသိုလ်များ ထဲမှ အကောင်းမွန်ဆုံးနှင့် အကျော်ကြားဆုံး ဂုဏ်ထူးဆောင် တက္ကသိုလ်တစ်ခု ဖြစ်သည် ။ International အဆင့်မီ အစဉ်အလာ ကြီးမားသော တက္ကသိုလ်တစ်ခု ဖြစ်ကာ နိုင်ငံ၏ ကျော်ကြားသော အနုပညာရှင် အများအပြား သည် လည်း ဤတက္ကသိုလ်မှာ တက်ရောက်ခဲ့ကြဖူး၏။ ဒါကတော့ ဤအနုပညာ တက္ကသိုလ်၏ ကောင်းမွန်သည့် သမိုင်းကြောင်း အစဉ်အလာလေးပါပဲ ...။

ထိုအနုပညာတက္ကသိုလ်တွင် Dance, Music, Visual arts, Traditional arts, Film TV & Multimedia, Drama စသည့်အနုပညာ ပညာရပ်များကို လေ့လာသင်ယူနိုင်၏။ တက္ကသိုလ်ဝင်းကြီးက ကျယ်ပြောလှပြီးဌာနတစ်ခုချင်းစီအလိုက် ကျောင်းအဆောင်တွေကလည်း များ ပြားလှ၏။

မနက်ပိုင်း အတန်းတွေ တက်ဖို့ အတွက် ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေ ရောက်လာကြတဲ့ အချိန်လည်း ဖြစ်သည် ။ တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲမှာ ဟိုဟိုဒီဒီ လမ်းလျှောက် နေကြသူများ ရှိသလို ကျောင်းထဲရှိ မြက်ခင်းပြင် စိမ်းစိမ်းတွေ ထိုင်ခုံတွေ ကန်တင်းတွေမှာ လည်း ရှိနေကြ၏။

အချို့ကလည်း တစ်ယောက်ထဲ ...။

အချို့ကလည်း နှစ်ယောက်တွဲ သုံးယောက်တွဲ ...။

အချို့ကလည်း အုပ်စုလိုက်တွေပေါ့ ...။

အချို့က စကားထိုင်ပြောနေကြသလို အချို့ကလည်း မုန့်စုစားနေကြသည် ။

အချို့က သယ်ဆောင်နိုင်သော တူရိယာ ပစ္စည်းတွေနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တီးခတ်နေကြသလို အချို့ကလည်း ပန်းချီ ထိုင်ဆွဲနေကြပြန်သည် ။

အချို့က သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အပျော်တမ်း dance ကနေကြပြီး အချို့ကလည်း ကင်မရာတစ်လုံးနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေကြလေသည် ။ အချို့က သီချင်း နားထောင်နေကြသလို အချို့ကလည်း စာဖတ်နေကြ၏။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါက အနုပညာ တက္ကသိုလ်တစ်ခုရဲ့ ပုံမှန် မြင်နေတွေ့နေကျ မြင်ကွင်းတွေပါပဲ ...။ အတန်းမတက်ခင် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အပျော်ပဲဖြစ်ဖြစ် လေ့ကျင့်တာပဲ ဖြစ်ဖြစ် လုပ်တတ် ကြတာမျိုးပါ...။ ဒီမြင်ကွင်းလေးတွေက ကျောင်းတက်နေစဉ် တစ်လျှောက် သူမအကြိုက်နှစ်သက်ဆုံး မြင်ကွင်းလေးတွေ ပါပဲ ...။

အားလုံးက ကိုယ်ရွေးချယ်ထားသည့် အနုပညာတစ်ခုအတွက် ကြိုးစားနေကြသူများ ပါ။ အိမ်မက်တွေ အမှန်တကယ် ဖြစ်လာဖို့ အတွက် သူမတို့ တွေ ကြိုးစားနေကြသည် ။ ချစ်ခင်ရသော သူငယ်ချင်းများ နဲ့ အတူပေါ့ ...။

တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဘဝ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်ခြင်းများ ၊ အတွေ့အကြုံ များ သည် လည်း ဤနေရာတွင် ရှိနေပါသည် ။ သူမကတော့ မြ

က်ခင်းပြင် စိမ်းစိမ်းပေါ်မှာ တစ်ယောက်ထဲ ထိုင်နေမိသည်။ ။

သူမခြေထောက်တွေကို မြက်ခင်းပေါ်မှာ ဆန့်၍ ခြေဆင်းထားပြီး လက်နှစ်ဖက်ကတော့ အနောက်ဘက်သို့ ထောက်ထား၏။ အဖြူရောင် နားကြပ်လေးကို နားနှစ်ဖက်မှာ တပ်ထားပြီး သူမသီချင်း နားထောင် နေတာပဲ ဖြစ်သည်။ ။

သူမအမည်က ...။

"ဟဲ့ ဆောင်းည ... "

သူမ အမည်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီးနောက် သူမအနားမှာ လည်း ထိုတစ်ယောက်သည် ဝင်ထိုင်ချလိုက်၏။ သူကတော့ ဆောင်းညရဲ့ သူငယ်ချင်းမလေး အေသင်...။ အေသင်က Visual Arts ဌာနက ပန်းချီမေဂျာ အထူးပြု တက်နေသည့်သူပါ။

"နင်ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ ဆောင်းည ... "

အေသင်က ဆောင်းညရဲ့ နားကြပ်လေး တစ်ဖက်ကို သူမဘာသာပဲ ဆွဲဖြုတ်ချလိုက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဘာလဲ ဘာလဲ ... နင်ဘာတွေ အသဲအသန် ဖြစ်နေတာလဲ အေသင်ရယ်... "

အေသင်ပုံစံက အလောတကြီးမို့ ဆောင်းညကလည်း ပြန်မေးလိုက်မိ၏။

"နင်ဟာလေ အမြဲတစ်ယောက်ထဲ သီးသီးသန့်သန့်ပဲ နေတယ် ... ခန္ဓာကြီးက နေချင်သလို စိတ်ခံစားချက်တွေကလည်း လွင့်ချင်သလို လွင့်နေတဲ့ သူပဲ ... ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေလဲလို့ နည်းနည်းပါးပါး နားစွင့်ပါဦးလား ဟယ်... "

"အမလေး ဟုတ်ပါပြီ ကဲပြောပါဦး ကမ္ဘာကြီးမှာ ဘာတွေဖြစ်နေလို့လဲ ... "

"ကမ္ဘာကြီးမှာ ဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူး ဒီကျောင်းထဲမှာပဲ ဖြစ်နေတာ ... "

"ကဲ ပြောစမ်းပါဦး ဘာလဲ ဘာဖြစ်နေလို့လဲ ... "

ဆောင်းညပုံစံက သိပ်သိချင်လွန်းလို့ မေးနေတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ အေသင်ရဲ့ ပုံစံကို ကြည့်ပြီးတော့ အလိုက်အထိုက် ပြန်မေးလိုက်တာမျိုးပါ။

"နင်တို့ ပြဇာတ်ဌာနက သရုပ်ဆောင်မေဂျာ အထူးပြု ကျောင်းသားသည် နေ့သစ်လေ ... "

အေသင်က ပြောနေရင်းနဲ့ ဆောင်းညကို တစ်ချက်စူးစမ်းသလို ကြည့်နေပြန်သေး၏။

"နင်သိရော သိရဲ့လား သည် နေ့သစ်ကို ... "

တကယ်ဆိုရင် သည် နေ့သစ်ကို သူမလွန်ခဲ့တဲ့ လေးလလောက်က အက်ဆီးဒင့်တစ်ခု၌ အသက်ကယ်ပေးခဲ့ဖူး၏။ အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်တဲ့ နေ့ထဲက ထိုဆိုင်ကယ်သမားသည် သူမတို့ ဌာနက Kingမှန်း သိပါသည်။ သည် နေ့သစ် ဆိုင်ကယ်မှောက်ပြီး သတိလစ်နေခဲ့၍ သူမ ကူညီခဲ့တာပဲ ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူမ ထိုအကြောင်းကို သူငယ်ချင်းတွေကို ပြန်ပြောပြဖြစ်ပေမဲ့ အသက်ကယ်ခဲ့သူသည် သည် နေ့သစ်ပဲ ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြ ဖြစ်ခဲ့ပေ။ ဒါက ထွေထွေထူးထူး ကိစ္စတစ်ခု မဟုတ်ဘူးလို့ သူမထင်မိ၏။

သည် နေ့သစ် မဟုတ်လည်း တခြားဘယ်သူ့ကို ဖြစ်ဖြစ် သူမ ကြုံကြုံရင် ကူညီမိမှာ ပါပဲ ...။ ပြီးတော့ သည် နေ့သစ် ကိုယ်တိုင်က လည်း သူ့အသက် ကယ်ခဲ့သူကို မမြင်လိုက်ရ၍ သူမကို မှတ်မိပုံလည်း မရပါချေ။

"အမလေးဟယ် ပြောမှာ သာ ပြောစမ်းပါ ... ငါကသူ့ကို မဖြစ်မနေ သိမှ ရမှာ မို့လို့ လား ... "

"ဟ ...မေးကြည့်ရသေးတယ်လေ နင်က ကျောင်းတက်လာတဲ့ တစ် လျှောက် နောက်ဆုံးနှစ်သာ ရောက် လာပြီ ကိုယ့်မေဂျာဌာနက လူတွေ နဲ့ အရောတဝင်လည်း မရှိ သိလည်း မသိပဲနဲ့ ... "

"နာမည်တွေ သိပ်မသိပေမဲ့ လူတွေတော့ မျက်မှန်း တန်းမိပါတယ် ဟာ နေ့တိုင်းနီးပါး တွေ့နေရတာကို ... "

ဆောင်းညက အရမ်း အနေအေးတယ်လို့ ပဲ ပြောရမလားပါပဲ ...။ သူ မတစ်ယောက်ထဲ အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သည့် အချိန်တွေက ပိုပြီးများ ၏။ သူငယ်ချင်းဆိုလို့ အထက်တန်း ကျောင်းတုန်းထဲက တွဲ လာကြသည့် အေသင်ရယ် ဇွဲမာန်ရယ် (Film, TV & Multimedia ဌာန သ တင်းမီဒီယာမေဂျာ အထူးပြုကျောင်းသား) Krisရယ်(ဆောင်းညနဲ့ မေဂျာအတူတူ ဖြစ်သည်) ထိုသုံးယောက်ပဲ ရှိ၏။

"သည် နေ့သစ်ကိုတော့ ငါသိပါတယ် ... သူ့ပုံတွေက ဒီကျောင်းရဲ့ နေရာအနှံ့မှာ ရှိနေတာလေ ... "

အနုပညာတက္ကသိုလ် တစ်ခုလုံးရဲ့ ဌာနတစ်ခုချင်းစီ အလိုက် အချော ဆုံး Kingတွေ ရှိကြပါသည် ။ ဌာနပေါင်းစုံရဲ့ မေဂျာKingတွေ ထဲမှာ တော့ "သည် နေ့သစ်" သည် အကျော်ကြားဆုံး Kingတစ်ယောက်ပဲဖြစ် သည် ။

ကျောင်းအတွက် လိုအပ်သည့် ကြောငြာတွေအတွက် အဓိကမော်ဒယ်သည် သည် နေ့သစ်ပဲ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူပုံတွေကို တစ်ကျောင်းလုံးမှာ ဟိုဟိုဒီဒီ မြင်နိုင်တာပဲ ဖြစ်လေသည် ။

"ဪ ပုံတွေ တွေ့မိလို့ သိတာပေါ့လေ ... မဟုတ်ရင် မသိဘူး မှတ်လား ... နင့်အကြောင်း ငါသိတယ်..."

ဆောင်းညက ပြုံးစိစိနှင့် အေသင်ကို ပြန်ကြည့်နေလေ၏။

"ရယ်မနေနဲ့ နင်အဲဒီလို လူတွေနဲ့ အရောတဝင် မနေတတ်တာကို ငါလုံးဝကို သဘောမကျဘူး သိလား ဆောင်းည ... "

"အကျင့်ဖြစ်နေတာကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ... "

"နင်ကိုယ်တိုင်က အဲဒီအကျင့်ကို မွေးယူထားတာ မဟုတ်ဘူးလား ... "

"ထားပါ အဲကိစ္စတွေ နင်သာ အလောတကြီး ဒီကိုရောက်လာရခြင်း အကြောင်းရင်းကိုပဲ ပြောစမ်းပါ ... "

"ဪ အေး ဟုတ်သားပဲ နင့်ကို ပြောဆို ဆုံးမနေတာနဲ့ ငါပြောမယ့် ကိစ္စကိုတောင် မေ့သွားတယ် သည် နေ့သစ် နေ့သစ်ကိုလေ ငါတို့ Visual Arts ဌာနက Designမေဂျာ အထူးပြု တက်နေတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်က ဖွင့်ပြောနေတယ်တဲ့ အခု ... "

"ဖွင့်ပြောတယ် ဘာဖွင့်ပြောတာလဲ ဟ ... "

"ဟာ နင်ကလည်း တုံးပ သူ နေ့သစ်ကို တစ်ဖက်သတ် ချစ်နေတဲ့ အကြောင်း ဖွင့်ပြောပြီး သူ့အချစ်ကို လက်ခံပေးဖို့ ဖွင့်ပြောတာကိုပြောတာ ... "

"အဲဒါဘာဖြစ်လဲ ... "

"ဘာဖြစ်ရမှာ လည်း အဲဒါUpdate သတင်းလေ ... နင်ဒီကျောင်းမှာ တက်နေပြီးတော့ ဒီလို Update သတင်းတွေကို နားစွင့်ထားရမှာ ပေါ့ ... လာ လာခဲ့ သွားမယ် အဲဒီကို ... "

အေသင်က ဆောင်းညလက်ကို ဆွဲပြီး မတ်တတ်ရပ်ဖို့ ဆွဲထူနေလေ ၏။

"အဲဒီ Updateသတင်းကို နင်ပြောလို့ ငါသိပြီးပြီလေ ပြီးပြီပေါ့ ဘာ လို့ အဲဒီနေရာအထိ သွားကြည့်နေဦးမှာ လဲ မလိုက်ချင်ဘူး ကိုယ့်ဘာ သာပဲသွား ... သူများ အချစ်ရေးကိစ္စ ဘာညာကွဲကွဲတွေကို နင်ပဲစိတ်ဝင် စား ... "

"ဆောင်းညရယ် နင်က ဇာတ်ညွှန်း မေဂျာကလေး နင့်အတွက် အဲဒီ လို တကယ့် အဖြစ်အပျက်တွေက ကုန်ကြမ်းရတယ်လေ မဟုတ်ဘူး လား ... "

"နေပါဟာ ငါလိုချင်တဲ့ ကုန်ကြမ်းတွေက အဲဒီနေရာတွေကနေ ဘယ်တော့မှ ထွက်မလာဘူး အဲဒါသေချာတယ် ... မိန်းကလေးဘက်က စပြီးတော့ ဖွင့်ပြောတာပဲဖြစ်ဖြစ် ယောက်ျားလေးဘက်က စပြီးတော့ ဖွင့်ပြောတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အဲဒါက ကိုယ့်ရဲ့ တစ်ဖက်သတ် အချစ် တစ်ခုကို ဝန်ခံ လိုက်တာပဲလေ ... တစ်ဖက်သတ် အချစ်ဆိုထဲက တစ်စုံတစ်ယောက်ထဲရဲ့ ဘက်ကနေပဲ စပြီးတော့ဖြစ်လာတဲ့ ခံစားချက်မျိုး... "

"အဲဒီတော့ နင်က တစ်ဖက်သတ် အချစ်ကို ဘယ်လိုမြင်လို့ လဲ ... "

"ဒီမှာ အေသင် ငါပြောပြမယ်...

လူနှစ်ယောက် ချစ်သူတွေ ဖြစ်ဖို့ ဆိုတာက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်

ယောက် ခံစားချက်ရှိပြီး နှစ်ယောက်လုံးမှာ အချစ်ရှိဖို့ က အဓိကပဲ ...
အဲဒီတော့ နင်စဉ်းစားကြည့်လေ တစ်ဖက်သတ် အချစ်တစ်ခုကို ဖွင့်
ပြောပြလိုက်လို့ ရော သူချစ်တဲ့ သူက သူ့ကိုပြန်ချစ်မယ်လို့ အာမခံလို့ ရ
ပါ့မလား ... "

"အင်းနော်... ဒါဆိုရင် အဲဒီကောင်မလေး သူ့ရဲ့ တစ်ဖက်သတ်အချစ်
ကို ဝန်ခံလိုက်ရင်တောင်မှ နေ့သစ်ဘက်က ပြန်လက်ခံဖို့ ဆိုတာ သိပ်
တော့ မသေချာဘူးပဲ ... "

ဆောင်းညရဲ့ စကားတွေကိုကြားတော့ အသင်ကလည်း ခေါင်းတစ်
ညိတ်ညိတ်နှင့် ထောက်ခံရှာ၏။

"ဒီတစ်ခေါက်တော့ နေ့သစ်က ငြင်းနိုင်ပါဦးမလား ... "

"ဘာလို့ လဲ ... "

"နင်အရင်က သတင်းတွေ မကြားဖူးဘူးလား ...

သည် နေ့သစ်ကို ကြွေနေတဲ့ မိန်းကလေးတွေ ဘယ်လောက်တောင်
များ လိုက်လဲ ဌာနတွေရဲ့ မေဂျာတိုင်းလိုလိုမှာ ရှိတယ် ... တချို့ကလည်း
သူ့ကို ကြိတ်ပြီး ပိုးပန်းကြပေမဲ့ တချို့ကျတော့ ပေါ်တင်ပဲ ဝန်ခံခဲ့ကြတာ
... ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို ဝန်ခံကြတာက နှစ်ယောက်ထဲ ရှိနေတဲ့ အချိန်ကျမှ
လေ အဲဒီတော့ အငြင်းခံရလည်း ချက်ချင်းကြီး ရှက်စရာတော့ မရှိဘူး
ပေါ့ ...

နောက်မှ တစ်ယောက်နား တစ်ဆင့်စကားနဲ့ သတင်းတွေက ပြန်
လာတော့မှ ကျောင်းကလူတွေ သိကုန်တာ ဒါက ဘာမှ မဟုတ်ဘူး လေ
လပိုင်းလောက် ဆိုရင် အားလုံးမေ့သလောက် ဖြစ်သွားကြတာပဲ ... အခု
တစ်ယောက်ကျတော့ ကျောင်းရဲ့ ပြဇာတ်ရုံထဲမှာ ကျောင်းသားတွေ စု

ဝေးဖို့ လုပ်ပြီးတော့မှ အားလုံးရှေ့မှာ ဝန်ခံတာတဲ့ ... အဲဒါက လူရှေ့သူ ရှေ့မှာ သူငြင်းခံရရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ငါတော့ သူ့အစား ရှက်လိုက် တာ ... "

"အဲဒါနဲ့ များ သွားကြည့်ဦးမယ် ပေါ့လေ ... "

"မဟုတ်ဘူးလေ ငါရှက်ပေမဲ့ မရှက်တဲ့ သူတွေ ဘယ်လို လုပ်ကြလဲ ဆိုတာတော့ သွားစပ်စုချင်သေးတာပေါ့ဟ ... ဟိဟိ ... "

"ခေတ်ကြီးက တိုးတက်လာသလို မိန်းမယောက်ျား တန်းတူ အခွင့် အရေးတွေနဲ့ စည်မျဉ်းတွေ ယဉ်ကျေးမှုတွေကလည်း လွတ်လပ်သင့်သ လောက် လွတ်လပ် လာပြီလေ ... ဒီကိစ္စတွေက ဒီနေ့ခေတ်ရဲ့ လူငယ် တွေအတွက် ဘာမှ မဟုတ်တဲ့ ကိစ္စတွေဆိုပေမဲ့လည်း ငါကတော့ ရှေးရိုးစွဲလို့ လား မသိဘူး အဲဒီလိုမျိုးတွေကို သိပ်သဘောမကျဘူး ... "

"နင်ကတော့ ဟုတ်တာပေါ့ အဘိုးအဘွားတွေနဲ့ အတူတူနေပြီး လူကြီးတွေလို ရှေးရိုးစွဲဝါဒတွေနဲ့ သူလေ ... "

ဆောင်းညက မိဘတွေ မရှိတော့တာမို့ အဘိုးအဘွားတွေနဲ့ နေသူ ဖြစ်၏။

"နင့်ကို ခေါ်မရလည်း နေပေါ့ ငါ့ဘာသာပဲ သွားကြည့်တော့မယ်... "

အသင်က နှုတ်ခမ်းလေးဆူ၍ ထသွားပြီးမှ ပြန်လှည့်ကြည့်၍ ...။

"ဆောင်းည ဒီညနေ ဟိုကောင်တွေနဲ့ ချိန်းထားတယ်နော် ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ဖို့ ... "

"အင်းပါ ငါသိပါတယ်... "

"ညနေအတန်းချိန်က နင်အရင် ပြီးနှင့်ရင် ငါ့ကို ခဏစောင့်နေဦး

နော် အတူသွားကြမယ်... "

"အိုခေ အိုခေ ... "

ဆောင်းညက သူမလက်ချောင်းလေးတွေကို ဝိုင်းပြု၍ အိုခေလုပ်လိုက်၏။ ဒီတော့မှ အေသင်လည်း နောက်ကို ပြန်လှည့်မကြည့်တော့ပဲ ထွက်သွားလေတော့သည် ။ ဆောင်းည တစ်ယောက်ထဲ ထိုနေရာလေးမှာ ကျန်နေခဲ့လေ၏။ ဒီညနေမှာ သူမတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ဖို့ အတွက် ချိန်းထားကြသည် ။

အားလုံးရဲ့ စုရပ်က ရုပ်ရှင်ရုံမှာ လို့ မနေ့က ပြောထားပြီးပေမဲ့ အေသင်ကိုတော့ သူမ ဒီညနေကျောင်းမှာ စောင့်ပြီး အတူသွားရမှာ ပါပဲ ...။ အခါတိုင်းက မေဂျာ မတူတာကြောင့် အတန်းချိန်တွေ မတူတာ များကြတာမို့ သူမတို့ သူငယ်ချင်းတွေ အတူပြန်ဖြစ်ကြဖို့ ဆိုတာက ပုံမှန်ရယ်လို့ မရှိပေ။

တကယ်ဆိုရင် အဲဒီညနေကို သူမတစ်ယောက်ထဲ အဲဒီနေရာမှာ ရှိမနေခဲ့သင့်ဘူး ...။ ဟင့်အင်း ... မဟုတ်သေးဘူး သူမအစထဲက အဲဒီနေရာကို ရောက်မသွားခဲ့သင့်တာပါ ...။

အချိန်က ညနေ ခြောက်နာရီကျော်ခန့်...။ ညနေ စောင်းနေခဲ့ပါပြီ ...။

အဓိကအတန်းတွေ မရှိတော့ပေမဲ့ မပြီးပြတ်သေးသည့် တချို့သင်ခန်းစာတွေကို လေ့လာဖို့ (သို့) လေ့ကျင့်စရာ ရှိခြင်းများ အတွက် မပြန်ကြသေး သူများ တော့ ရှိနေပါသေးသည် ။ ညခုနှစ်နာရီလောက်မှ ကျောင်းတံခါးတွေက ပိတ်မှာ ဖြစ်၏။

အတန်းက ဆောင်းည အရင်ပြီးခဲ့ပြီမို့ အေသင်ကို စောင့်ဖို့ အတွက်

ကျောင်းတံခါးဂိတ် မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိသည့် ပန်းခြံငယ်လေးထဲတွင် သူ မတစ်ယောက်ထဲ ထိုင်နေမိလေ၏။ ဒီနေ့ကျမှ Krisက ကျောင်းမလာ၍ တစ်နေ့လုံး ဆောင်းည တစ်ယောက်ထဲ ဖြစ်နေသည် ။ အများအားဖြင့် တစ်ယောက်ထဲ နေနေကျဆိုပေမဲ့ မေဂျာတူသည့် သူငယ်ချင်း အရင်းကြီး ရှိနေသည် မို့ တစ်ခါတစ်ရံတော့ နှစ်ယောက်တွဲ အဖော်ရပါ ၏။

ဆောင်းညက ပန်းခြံငယ်လေးထဲက ပန်းခြံတွေအနားရှိ ထိုင်ခုံတန်း လေးတွင် ထိုင်ရင်း နားကြပ်နှင့် သီချင်းကို အသံခပ်တိုးတိုး နားထောင် နေမိသည် ။

ထိုအချိန်တွင် အော်သံတစ်ချက် ခပ်ကျယ်ကျယ်ကို သူမကြားလိုက်ရ တာမို့ နားကြပ်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်ရင်း နားစွင့်လိုက်မိ၏။ ပြီးတော့ မျက် လုံးကလည်း ဟိုဟိုဒီဒီ လိုက်ရှာကြည့်မိလိုက်သည် ။

သူမထိုင်နေသည့် နေရာနှင့် မနီးလွန်းမ ဝေးလွန်းသော တစ်နေရာ၌ မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်တို့ ရန်ဖြစ် စ ကားများ နေပုံရသည့် မြင်ကွင်းတစ်ခု ...။ ဒီအချိန်က ကျောင်းပြန်သွား တဲ့ သူတွေနဲ့ ကျောင်းထဲမှာ ရှိနေကြသည့် သူများ သာ ရှိပြီး ကျောင်းဝင်းဂိတ်နားက ပန်းခြံငယ်ထဲမှာ တော့ လာထိုင်နေသူများ မရှိကြပေ။

လူရှင်းသည့် နေရာမှာ ဒီနှစ်ယောက် စကားလာများ နေကြတာများ လားဟု သူမတွေးလိုက်မိ၏။ ထိုနှစ်ယောက်က ပန်းခြံအချို့နဲ့ ကွယ်နေ သည့် သူမကို မမြင်ကြပေ။ မျက်နှာတွေကို သေချာကြည့်မိတော့မှ ပြဇာ တ်ဌာနရဲ့ King သည် နေ့သစ်မှန်း သူမသိလိုက်ရသည် ။ မိန်းကလေးက တော့ ဘယ်သူမှန်း ဆောင်းညမသိပါ။

"ငါ နင့်ကို ဘယ်နှစ်ခါ ပြောရမလဲ စိမ်းလဲ့ ... ငါ ... လုံးဝ လုံးဝ နင့်ကို ပြန်ချစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး အဲဒါ အသေအချာပဲ ... "

"နဲ့သစ်... နင်အရမ်း ရက်စက်တာပဲ ... "

သူတို့ တွေ ပြောနေကြသည် များကို နားထောင်နေတာ မဟုတ်သည့် တိုင် အားလုံးကို သူမ အတိုင်းသား ကြားနေရပါသည်။ ။ ဆောင်းညည ထိုနေရာကနေ ရှောင်ထွက် သွားချင်ပေမဲ့ ပန်းခြံရဲ့ အဝင်လမ်း အထွက် လမ်းကို သွားမည့်နေရာက လမ်းကြောင်း တစ်ခုထဲဖြစ်ကာ ထိုနှစ်ယောက်ကလည်း အဲဒီလမ်းလေးပေါ်မှာ ပင် ရှိနေကြတာ ဖြစ်၏။

သူမထွက်သွားလို့ မရမယ့် အတူတူ ငြိမ်ပြီး ဆက်ထိုင်နေမိလိုက်သည်။ ။ သူတို့ ကိစ္စပြီးလို့ ထွက်သွားမှ ပဲ သူမ လိုက်ထွက်လို့ ရမှာ ဖြစ်သည်။ ။

"ဒီနေ့လိုမျိုး ငါနင့်ကို လူတွေ အများကြီးရှေ့မှာ ဝန်ခံလိုက်ရင် ငါ့ကို ပြန်လက်ခံမှာ ပဲလို့ ငါထင်ခဲ့မိတာ နင်ဘာလို့ ငါ့ကို ငြင်းရက်ရတာလဲ နဲ့သစ်... "

"နင့် အကြံအစည်တွေက ငါထင်တဲ့ အတိုင်းပဲ ... ငါ ဘယ်သူ့ရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲမှာ မှ ကျရှုံးမယ့် လူမျိုး မဟုတ်ဘူး ... ဝန်ခံလာတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်း ကိုလည်း အားနာပါးနာနဲ့ ပြန်လက်ခံပြီး ငါ့ရဲ့ ရာဇဝင်ကို ရည်းစားများ ခြင်း သမိုင်းအတွင် မခံနိုင်ဘူး ... "

သူတို့ ပြောနေကြသည့် စကားတွေအရ ထိုမိန်းကလေးသည် မနက်က အသင်ပြောပြသော သည် နဲ့သစ်ကို ဝန်ခံလိုက်သည့် design မေဂျာက မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ။ ပြီးတော့ ထိုမိန်းကလေး မနက်က အငြင်းခံလိုက်ရပြီး နှစ်ယောက်သား ဒီနေရာမှာ စကား လာများ နေကြပုံပါပဲ ...။

"ငါထင်ထားတာက ငါတို့ တွေ ရင်းနှီးကြတယ် အဲဒါကြောင့် နင်လည်း ငါ့ကို ခံစားချက်ထားလို့ ရမှာ ပဲလို့ ထင်ခဲ့တာ နေ့သစ်... အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး လား ... "

"နင်ရူးနေလား စိမ်းလဲ့ သည် နေ့သစ်ဆိုတဲ့ ကောင်က ဘယ်သူနဲ့ မဆို မိန်းမယောက်ျား မရွေးဘူး တရင်းတနှီး နေတတ်တဲ့ ကောင် ... ငါက လူတိုင်းနဲ့ အပေါင်းအသင်း လုပ်ရတာကို ကြိုက်တယ် ဒါကို တစ်ကျောင်းလုံး သိတယ် ... အဲဒါကိုမှ နင်က ... ဟာကွာ ...တော်ပြီ ... ငါဆက်မပြောချင်တော့ဘူး ... ငါသွားတော့မယ်..."

သည် နေ့သစ်က ထွက်သွားဖို့ လုပ်ပေမဲ့ ထိုမိန်းကလေးက နေ့သစ်ရဲ့ လက်ကို လှမ်းဆွဲ ထားခဲ့ကာ။

"နေ့သစ် ငါဒီနေ့ အရမ်း အရှက်ကွဲခဲ့ရတယ် ... နင်ငါ့ကို ကူညီပါ နေ့သစ်ရယ် ... နင်ငါ့ကို ပြန်မချစ်နိုင်ရင်တောင်မှ အနည်းဆုံး ငါနဲ့ တစ်လလောက်တော့ တွဲပေးပါဟာနော် ... ငါနောက်နေ့တွေ ပုံမှန်အတိုင်း ကျောင်းဆက်တက်နိုင်ဖို့ အတွက် နင်ငါ့ကို ဒီတစ်ခုတော့ ကူညီပေးပါ နေ့သစ်ရယ်..."

"ငါပြောပြီးပြီ ငါလုံးဝမချစ်နိုင်တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို အပျော်အနေနဲ့ တောင် မတွဲချင်ဘူးလို့ ... "

"နင် ငါပြောတာကို လက်မခံရင် ငါ့ကိုယ်ငါ သတ်သေပစ်မှာ နော် နေ့သစ်..."

"ဘာ ဘာရယ် နင်ငါ့ကို ခြိမ်းခြောက်နေတာလား စိမ်းလဲ့ ... ငါပြောပြီးပြီနော် ငါဘယ်သူရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲမှာ မှ အကျရှုံး မခံဘူးလို့ .. နင့်ဘာသာ ဘာပဲလုပ်လုပ် ငါစိတ်မဝင်စားဘူး သတ်သေတာပဲ ဖြစ်ဖြ

စ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်... "

"နင် အရမ်း ရက်စက်တယ် နေ့သစ်... "

နေ့သစ် ပြောနေတာတွေကို ကြားတော့ ထိုမိန်းကလေးကို ဆောင်း
ည အနည်းငယ်တော့ သနားသွားမိ၏။ တကယ်ဆိုရင် ထိုမိန်းကလေး
တောင်းဆိုတာကို သည် နေ့သစ် ကူညီပေးသင့်သည် ဟု သူမထင်ပါသ
ည် ။

ဒါက မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အရှက်နဲ့ သိက္ခာတစ်ခုပဲမို့ ...။

ထိုအချိန်မှာ ပင် အေသင်က သူမဆီသို့ ဖုန်းဆက်လာခဲ့သည် ။ အမြ
န် ပိတ်ချလိုက်သော်လည်း အသံကထွက်တော့ ထွက်သွားသေးသည်
သာ ...။

ဖုန်းလာသည့် Ringtone သံလေးကြောင့် သူမရှိနေတာကို ထိုနှစ်
ယောက် သိသွားပုံရသည် ။

"ဘယ်သူလဲ အဲဒီနေရာမှာ ... "

သည် နေ့သစ်ရဲ့ အသံပါ ...။

ဆောင်းညလည်း ဆက်ပြီး ပုန်းနေဖို့ မစဉ်းစားတော့ပဲ ထိုင်နေရာက
နေ ထွက်လာခဲ့မိ၏။ တကယ်ဆိုရင် ကိုယ်က တမင် ချောင်းနားထောင်
နေတာလည်း မဟုတ်တာမို့ လိပ်ပြာလုံပါသည် ။

ဆောင်းည ထွက်လာတာ မြင်တော့ ထိုမိန်းကလေးသည် သူမကို တ
စ်ချက်ပဲ လှမ်းကြည့်၍ ထိုနေရာကနေ ပန်းခြံထဲမှ အပြေးတစ်ပိုင်း ထွ
က်ပြေးသွားလေတော့သည် ။ သူမ အကူညီ တောင်းနေသည် ကို တစ်စုံ
တစ်ယောက် သိသွားခဲ့သည် မို့ ရှက်ပြီး ထွက်သွားပုံရ၏။

"မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ အဲဒီနေရာမှာ ... "

သည် နေ့သစ်ရဲ့ အနားသို့ သူမ ရောက်လာတာနှင့် သည် နေ့သစ်က ပြော လိုက်လေ၏။

"မင်း ငါတို့ ပြောနေတာတွေကို ချောင်းနားထောင်နေတာလား ... "

"မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်မဘာသာ အဲဒီနေရာမှာ အစထဲက ထိုင်နေတာ ရှင်တို့ က နောက်မှ ရောက်လာကြတာလေ ... "

"မင်း ငါတို့ ပြောနေတာတွေကို အကုန်ကြားလိုက်လား ... ကြားမှာ ပါ နီးနီးလေးပဲကို ... "

သည် နေ့သစ်က သူ့ဘာသာ မေး၍ သူ့ဘာသာပဲ သုံးသပ်လိုက်ပြန် ၏။

"ကြားတယ်ဆိုရင်လည်း ပါးစပ်မဖွာနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်နေ နောက်နေ့ ကျောင်းထဲမှာ ဒီသတင်းတွေသာ ပြန့်ခဲ့ရင် တရားခံက မင်းပဲလို့ ငါသတ်မှတ် လိုက်မယ်... "

"ဒီမှာ ကျွန်မက ပါးစပ်ဖွာတတ်တဲ့ သူ မဟုတ်ဘူး ပြီးတော့ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေမှာ လည်း ဝင်မပါတတ်ဘူး ... "

"အဲဒါဆိုလည်း ပြီးတာပဲ ... ဪ နေဦး မင်းက ဘယ်ဌာနကလဲ ... "

"ပြဇာတ်ဌာနက ... "

"ငါတို့ ဌာနကပဲ ဒါပေမဲ့ ငါမင်းကို မမြင်ဖူးပါဘူး မင်းက ဘယ် မေဂျာအထူးပြုလဲ ... "

"ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာ အထူးပြု ... "

သည် နေ့သစ်က ဘာအတွက် မေးနေမှန်း မသိပေမဲ့လည်း မေးသမျှ ကို ဆောင်းညက ပြန်ဖြေပေးနေမိ၏။ ကိုယ်ကက ဒီပြဿနာအရှုပ်နဲ့ သွားငြိမိသူပဲကိုး ...။

"နာမည်ကရော ... "

"နေပါဦး ရှင်က ဘာလို့ ဒါတွေမေးနေရတာလဲ ... "

"ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ နောက်မှ ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ခု ထွက်လာရင် မင်းဆီကို ငါလာတွေ့မလို့ ... "

"လာတွေ့ပြီး ဘာလုပ်မလို့ လဲ ကျွန်မကြောင့် ဆိုပြီးတော့ ကျွန်မကို ပြဿနာရှာမလို့ လား ရှင်က..."

"မပြောတတ်ဘူးလေ အဲဒါက မင်းအပေါ်မှာ မူတည်တယ် ... ငါပြောတဲ့ အတိုင်း မင်းပါးစပ် ပိတ်နေခဲ့မယ်ဆိုရင် ငါလည်း မင်းနဲ့ လာတွေ့စရာ အကြောင်း မရှိတော့ဘူးပေါ့ ... ပြော .. မင်းနာမည်..."

ဆောင်းညက သည် နေ့သစ်ကို အလိုမကျစွာ တစ်ချက်ကြည့်၍ ဖြေလိုက်၏။

"ဆောင်းည ... "

"ဆောင်းည ... နာမည်ကလည်း ယောက်ျားနာမည်လား မိန်းမနာမည်လား မသဲကွဲဘူး ... အင်းလေ မင်းပုံစံကလဲ ... "

သည် နေ့သစ်က ဆောင်းညကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး တစ်ချက်လောက် ဝေ့ကြည့်ပြီးမှ နှုတ်ခမ်းကို လှုပ်ရုံလေး မဲ့လိုက်သည် ။ ဆောင်းည ပုံစံလေးက ယောက်ျားဆန်သည့် အပြင်အဆင်ဘက်ကို ရောက်နေ၍ ပဲဖြစ်သည် ။

"ဒီမှာ ... "

သူဖြစ်သွားသည့် အမူအရာကြောင့် ဆောင်းညက စိတ်တိုစွာဖြင့်...။

"အိုခေ ဒါက မင်းကိစ္စပါ ... ငါ့ကိစ္စကတော့ ပြီးပြီ ငါသွားတော့မယ်
နောက်တစ်ခါ ငါမင်းနဲ့ ထပ်မံဆုံဖြစ်ဖို့ အတွက်တော့မျှော်လင့်ပါတယ်...
"

သည် နေ့သစ်က ဆောင်းညကို တစ်ချက်ကြည့်၍ ထိုနေရာကနေ ထွက်သွားခဲ့လေသည် ။ သူ့ရဲ့ ပြောသွားသည့် စကားလုံးတွေနှင့် မထိမဲ့မြင်မျက်နှာ အမူအရာတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ ဆောင်းည တွေးမိသွားတာက ...။

အခုသူမနဲ့ ခဏလေး ဆုံလိုက်ရသည့် တစ်ကျောင်းလုံးရဲ့ နာမည်ကျော် King သည် နေ့သစ်သည် တဲ့ လား။ အပေါင်းအသင်းစုံပြီး ဖော်ရွေရည်မွန်သောကြောင့် ကျောင်းသားတွေရော ပါမောက္ခတွေကြားမှာ ပါလူချစ်လူခင် ပေါများ လှသည် ဟု ကျော်ကြားသော သည် နေ့သစ်တဲ့လား ...။

မယုံနိုင်စရာ ကောင်းလွန်းလှ၏။ သူမ အခုသိလိုက်ရသည့် သည် နေ့သစ်ကတော့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော မာနကြီးလွန်းသော အတ္တကြီးသူ တစ်ယောက်ပါပဲ ...။ သူ့စိတ်ရင်းက ဘယ်ဟာက အမှန်လည်း ဆိုတာ ခန့်မှန်းရ ခက်လှ၏။ သည် နေ့သစ် ရှင်က ဘယ်လိုလူလဲ ...
..။

သေချာတာကတော့ ဆောင်းည သူနဲ့ ထပ်မံဆုံချင်တော့ပါချေ။

အခန်း (၂)

"ဥပက္ခာပြု ခံရခြင်း၏ နောက်ဆက်တွဲ ... "

ကျောင်းထဲက ကန်တင်းရှိ ကော်ဖီဆိုင်တွင် Kris၊ ဇွဲမာန်၊ ဆောင်းညတို့ သုံးယောက်သား ဟိုဟိုဒီဒီ စကားပြောရင်းနဲ့ အသင်ကို စောင့်နေမိကြ၏။

"Kris မင်းအသင်ကို ဖုန်းဆက်ထားတယ်မှတ်လား ... "

ဇွဲမာန်က မေးလိုက်သည်။

"အင်းလေ ဆက်ထားတယ်... "

"ဘာလို့ သူကြာနေတာလဲ မသိဘူး သူတို့ ဌာနနဲ့ ဒီကန်တင်းနဲ့ ဘယ်လောက်မှ လည်း ဝေးတာ မဟုတ်ပဲနဲ့ ... "

ဇွဲမာန်က စိတ်မရှည်စွာ ပြောလိုက်ရင်းဖြင့် ကော်ဖီဆိုင် အဝင်ဝကို လှည့်ကြည့်လိုက်သေး၏။ အသင့်ရဲ့ အရိပ်အယောင်ကို မမြင်တော့မှ ပြန်လှည့်ပြီး သူ့ကော်ဖီကို သောက်နေသည်။

"ဟိုမှာ လာနေပြီ မယ်စပ်စု ... "

Krisက ဆိုင်အဝင်ဝနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်နေတာမို့ အသင်ကို လှမ်းမြင်လိုက်တာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ ဆောင်းညနဲ့ ဇွဲမာန်လည်း ဆိုင်အဝင်ဝကို အကြည့်ရောက်သွားကြသည်။

အေသင်က ခပ်သွက်သွက် ခြေလှမ်းတွေနှင့် ဆိုင်ထဲ ဝင်လာခဲ့ပြီး ဆိုင်ထဲသို့ ဟိုဟိုဒီဒီ တစ်ချက် ဝှေ့ရှာလိုက်ပြီးနောက် ဆောင်းညတို့ ကို မြင်သွားလေသည်။ ။

သူငယ်ချင်းတွေရှိရာ ဝိုင်းသို့ အေသင်ကရောက်လာခဲ့ကာ သူမကျောပိုးအိတ်လေးကို ဘုတ်ခနဲ ပစ်ချ၍ ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

"နင်လည်း လာသေးတယ်နော် ... "

"အေးလေ ကြာပါ့ ဘာလုပ်နေလို့ လဲ ဒီလောက် ကြာနေတာ ... "

"နင်ဘာစားမှာ လဲ ... "

အေသင် ရောက်လာတာနှင့် သုံးယောက်သား တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ပြောနေကြတော့သည်။ ။

"အမလေး ငါ့ကို အမောလေးတော့ ဖြေခွင့်ပေးကြပါဦး ... လမ်းမှာ ငါသတင်းလိုက်ခဲ့ရလို့ နင်တို့ နဲ့ ချိန်းထားတာ နောက်ကျနေပြီ ဆိုပြီး တော့ အသဲအသန် ပြေးလာခဲ့ရတာ ... "

"ဘာ ... နင်က စပ်စုနေတာပေါ့လေ လမ်းမှာ ... ငါတို့ ကတော့ ဒီမှာ စောင့်နေ လိုက်ရတာဟာ ... "

"နင်တို့ ကလည်း စပ်စုတယ်လို့ မပြောပါနဲ့ ဟယ် ... သတင်းလိုက်တယ်လို့ ပြောကြစမ်းပါ ... "

အေသင်က သူမသည် စပ်စုတတ်သူဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်တော့မှ ဝန်ခံတတ်သူမဟုတ်ပါ။ သူမပြောလိုက်ရင် အမြဲတမ်း update ဖြစ်တဲ့ သတင်းတွေကို သိထားနိုင်ဖို့ သတင်းလိုက်တာ ဟူ၍ ...။

Waiter လေးတစ်ယောက် အနား ရောက်လာတာမို့ အေသင်က သူမ

သောက်မည့် ကော်ဖီကို မှာ လိုက်သည် ။ သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ ကော်ဖီခွက်က အေသင့်ရှေ့သို့ ရောက်လာခဲ့သည် ။ သို့သော် သူမ,မသောက်ဖြစ်သေးပေ။

"အေသင် နင် ပန်းချီအထူးပြုမေဂျာ မယူပဲ ဇွဲမာန်နဲ့ အတူတူ သတင်းမီဒီယာ အထူးပြုမေဂျာ တက်သင့်တယ် သိလား ... "

ဆောင်းညကလည်း ဝင်ပြောလေသည် ။

"ဇွဲမာန်တောင်မှ သူ့လောက် သတင်းမလိုက်နိုင်ဘူး ... "

Kris ကလည်း ပို၍ တွန်းပြော၏။

"Kris နင်က ငါ့ကို ချီးကျူးတာလား ရွဲ့ပြောနေတာလား ... "

"အသိသာကြီးပဲလေ ရွဲ့ပြောနေတာဟေ့ ရွဲ့ပြောနေတာဟ ... "

Kris မဖြေခင်မှာ ပင် ဇွဲမာန်က အရင်ဖြေလိုက်လေသည် ။

"အရူးကောင်... "

အေသင်က သူမအနားမှာ ထိုင်နေသည့် ဇွဲမာန်ရဲ့ ကျောပြင်ကို လက်ဝါးနဲ့ နှစ်ချက်လောက် ရိုက်ပစ်လိုက်သည် ။

"အ .. နာတယ်ဟ အရူးမ မယ်စပ်စုရဲ့ ... "

"အေး အဲဒီ မယ်စပ်စုကြောင့်ပဲ နင်တို့ ကျောင်းထဲက သတင်းအစုံကို ကြားနေသိနေရတာလေ မဟုတ်လို့ လား ... နင်တို့ နှစ်ယောက်ကလည်း ယောက်ျားလေးတွေဆိုတော့ ဟိုစပ်စပ်ဒီစပ်စပ် မရှိဘူး ... အဲ့ . .. ဆောင်းညကြပြန်တော့လည်း နင်တို့ နဲ့ အတူတူပဲ တည်တည်တံ့တံ့ နေတတ်တဲ့ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ imageကို ဖမ်းနေကြသလား မှတ်ရတယ် သုံးယောက်လုံး ဒီစတိုင်တွေကြီးပဲ ... "

အေသင်က သုံးယောက်လုံးကို လက်ညှိုးတထိုးထိုးနှင့် ပြောနေလေသည်။ ။

"နင်ပြောလို့ ပြီးပြီလား မယ်စပ်စု ... "

"ဘာလုပ်မလို့ လဲ ... "

"ကော်ဖီတွေ အေးကုန်မယ် သောက်လို့ ... စကားတွေပဲ များ မနေနဲ့ တော့ ... "

"သောက်မှာ သောက်မှာ ဒါပေမဲ့ ငါပြောစရာက မကုန်သေးဘူး ...

ငါလမ်းမှာ သတင်းတစ်ခု ကြားခဲ့တယ် အဲဒါပြောပြမလို့ ... "

"ဘာသတင်းလဲ ... "

"နင်တို့ လည်း သိချင်တာပဲ မဟုတ်လား ... "

"ငါတို့ က သိချင်လွန်းလို့ မဟုတ်ဘူး ... နင့်အကြောင်း သိလို့ ပြောတာ ...

နင်က နင်သိလာတဲ့ သတင်းတွေကို တခြားတစ်ယောက်ယောက်ကို မှ ပြန်မပြောပြရရင် နေသာထိုင်သာ မရှိတဲ့ သူမျိုးမို့လို့ လေ ... "

"ဟွန့်... "

ဇွဲမာန်ရဲ့ အပြောကို အေသင်က မျက်စောင်းထိုးပြီး နှုတ်ခမ်းမဲ့ပြု၍ သူမ၊ ပြောချင်တာကို ဆက်ပြော၏။

"နင်တို့ ပြဇာတ်ဌာနက King ကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က တစ်ဖက်သတ်အချစ် ဝန်ခံခဲ့တဲ့ design မေဂျာက စိမ်းလဲ့ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်အကြောင်း ပြောမလို့ ... "

"အဲဒီကိစ္စက မပြီးသေးဘူးလား အခုထိ ... မနုေကလည်း

အဲဒီအကြောင်းကို ငါတို့ ဌာနမှာ ပြောလို့ မဆုံးကြဘူး ... "

"နင်တို့ မပြောနဲ့ ငါတို့ ပြဇာတ်ဌာနမှာ လည်း ဒီအတိုင်းပဲ သတင်းက တစ်ကျောင်းလုံး ပျံ့သွားတာကိုး ... ပြီးတော့ မနေ့က ပြဇာတ်ရုံထဲမှ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကို တစ်ယောက်ယောက်က video ရိုက်ပြီး သည် နေ့သစ်ရဲ့ Fan Page မှာ တင်လိုက်သေးတယ် ... ချက်ချင်း ပြန်ဖျက်လိုက်ပေမဲ့ ကြည့်ပြီးသွားတဲ့ သူတွေက ပြန်ဖွဲ့ကြနဲ့ တစ်ကျောင်းလုံးကို ပျံ့ရောပဲ ... ပြီးတော့ သည် နေ့သစ်ဆိုတာက ဒီကျောင်းမှာ ပဲ နာမည်ကြီးတာမှ မဟုတ်တာ တခြားကျောင်းက ကောင်မလေး တော်တော် များများကလည်း သူ့ Fan တွေရှိတယ် ... အဲတော့ စဉ်းစားကြည့် ... "

Kris ပြောလိုက်တော့မှ ဒီသတင်း မည်မျှအထိ ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားမှန်း ဆောင်းည သိလိုက်ရ၏။ မနက်က ကျောင်းအတန်းချိန် သွားတက်ရင်းနဲ့ ဟိုတစ်စ ဒီတစ်စ သတင်းတစ်ချို့ သူမ ကြားမိပေမဲ့ အပြည့်အစုံကတော့ အခုမှ ပဲ သိတာဖြစ်သည် ။

"အေး ... အဲဒီလိုဖွဲ့ကြ ပွားကြလို့ အခု အဲဒီကောင်မလေး စိမ်းလဲ့ကသူ့ကိုယ်သူ သတ်သေတာတဲ့ "

"ဘာ ... "

ဆောင်းညရဲ့ အံ့သြမှုက ဟန်ပင် မဆောင်နိုင်တော့ ပါချေ။

"ဟ .. တကယ်ကြီးလား ... "

"ဟာ .. လုပ်ရဲလိုက်တာ ကိုယ့်အသက်ကိုယ်များ ... "

"ရှက်စိတ်လေဟာ ရှက်စိတ် ... မိန်းကလေး တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီကိစ္စက အရမ်း ပြင်းထန် လွန်းတယ် ..."

"အဲဒီတော့ အဲဒီတော့ သူ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ ... "

ဆောင်းညက အရင်ဆုံး မေးလိုက်လေသည်။ ။

"လက်ကောက်ဝတ် သွေးကြောကို ဖြတ်ပစ်တာ ဒါပေမဲ့ လူတွေ့တာမြန်လို့ ကံကောင်းသွားတယ် သူ့အခု ဆေးရုံတက်နေရတယ် ကျောင်းကနေလည်း ထွက်တော့မယ်လို့ ပြောတယ် နိုင်ငံခြားကို ပြောင်းတက်မယ် လို့လည်း သတင်းတွေ ကြားတာပဲ..."

"သူ တော်တော် ရှက်သွားလို့ နေမှာ ... "

"အေးပေါ့ လူတွေ အများကြီးရှေ့မှာ အငြင်းခံခဲ့ရတာကို ... "

"ကိုယ့်ကို ပြန်မချစ်တာနဲ့ ပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လုပ်စရာလားဟာ ... အဓိပ္ပာယ် မရှိလိုက်တာတာ "

Krisက ပြောသည်။ ။

"ဟုတ်တယ် အခု Kris ပြောသလိုမျိုးပဲ ဒီသတင်း ပြန့်လာတော့ အားလုံးက စိမ်းလဲ့ကိုပဲ အပြစ်ပြောနေကြတာ ... "

"ဘာလို့ သူ့ကိုမှ ပြောရတာလဲ တကယ်ဆိုရင် ငြင်းလိုက်တဲ့ သည်နေ့သစ်ကို ပြောရမှာ ပေါ့ သူ့သာ စာနာစိတ်ရှိခဲ့ရင်..."

ဆောင်းညက ဝင်ပြောလိုက်မိ၏။

"ဆောင်းညကလည်း သူများ တွေက ဒီလို မတွေးကြပါဘူး ဘာလို့ နင်က အဲဒီလိုတွေးရတာလဲ ... တကယ်ဆိုရင် အချစ်က စာနာပြီးတော့ အားနာပါးနာနဲ့ ပြန်ချစ်လိုက်လို့ မှ မရတာပဲ ... သည်နေ့သစ် မမှားဘူးလို့ အားလုံးက ထင်တယ် ငါတို့ လည်း ဒီအတိုင်းပဲ ... "

အေသင်က ပြောလိုက်သည်။ ။ ဇွဲမာန်နဲ့ Kris ကလည်း အေသင်နဲ့ အမြင်တူပုံရ၏။ သုံးယောက်သားက ဆောင်းညကို နားမလည်စွာ

ဝိုင်းကြည့်နေကြ၏။

ဆောင်းညကတော့ မျက်နှာလွဲလိုက်ရင်း နှုတ်ဆိတ်နေမိသည် ။ တကယ်ဆိုရင် သည် နေ့သစ်နဲ့ စိမ်းလဲ့ကို ကျောင်းရဲ့ ပန်းခြံထဲမှာ တွေ့ခဲ့သည့် အကြောင်းအား သူငယ်ချင်းတွေကို မပြောပြရသေးပေ။

အစထဲက နှုတ်နည်းသူမို့ သူများ တွေရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အကြောင်းအား အခြားသူတွေကို လိုက်မပြောသင့်ဘူးဟု ဆောင်းည ယူဆမိသည် ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆောင်းညကတော့ စိမ်းလဲ့အတွက် အနည်းငယ် စိတ်မကောင်းခဲ့ပါ။

စိမ်းလဲ့ အကူအညီတောင်းခြင်းကို သည် နေ့သစ် လက်မခံပဲ ဥပက္ခာပြုခဲ့တာကြောင့်လို့ ပဲ ထင်မိ၏။ အကယ်၍ သာ စိမ်းလဲ့ဆိုသော မိန်းကလေးကို သည် နေ့သစ် ငဲ့ညှာခဲ့ပါက ဒီလိုတွေ ဖြစ်လာဖို့ မရှိနိုင်...။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ရှင်ခြင်း သေခြင်းသည် ဥပက္ခာပြုဖို့ ကောင်းသည့်အရာ မဟုတ်ပါ။ ဒါက သည် နေ့သစ်ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကြောင့် ဖြစ်ရတာပါပဲ ...။

"မင်းနဲ့ ထပ်ဆုံချင်မိတယ်..... "

ကျောင်းရဲ့ အပေါ်ထပ် ကော်ရစ်တာ လှေကားထိပ်၌ ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာက စီနီယာနှစ်ယောက်က သည် နေ့သစ်နဲ့ စကား ပြောနေကြ၏။

"စိမ်းလဲ့ကြောင့် မင်းတော်တော် စိတ်ရှုပ်သွားမှာ ပဲ နေ့သစ်... "

"အင်း သူ့ကြောင့် စိတ်ရှုပ်ခဲ့ရပေမဲ့ သူ့အတွက်တော့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ် ... သူ့အဲဒီလို လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် တကယ် မထင်ထားခဲ့တာ ... "

တကယ်လည်း သူ မထင်ခဲ့မိပါ။ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခဲ့စဉ်က စိမ်းလဲ့ အကွက်ဆင်ပြီး မာယာများ ခဲ့သည် ဟု ပဲ ထင်ခဲ့တာဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း သူလက်မခံခဲ့တာပါ။

"နေ့သစ် မင်း ဒီနှစ်ထဲမှာ ကံတွေ မကောင်းဘူးနော် ဗေဒင်လေးဘာ လေး တွက်ပြီးယတြာလေး ဘာလေးလည်း ချေဦး ... အခု မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကြောင့် ပြဿနာတက်တယ် လွန်ခဲ့တဲ့ လေးလလောက်က လည်း ဆိုင်ကယ် မှောက်သေးတယ် မှတ်လား ... "

"အင်း ဟုတ်တယ် ... အဲဒီတုန်းက ဆေးရုံနှစ်လလောက် တက်လိုက် ရတယ်... "

သည် နေ့သစ်က ပြုံး၍ လည်ပင်း ပွတ်နေမိ၏။

"အဲဒီတုန်းက အက်ဆီးဒင့်က တော်တော်ကြီးတယ်ဆို ကား တွေအများကြီး ဆင့်ကဲ တိုက်ကုန် ကြတာတဲ့ ဟုတ်လား ... "

သည် နေ့သစ်က ကျောင်းမှာ နာမည်ကြီးမို့ သူနဲ့ ပတ်သက်သမျှ သ တင်းတွေက ကျောင်းမှာ လည်း လူသိများ ပါ၏။

"အင်း ဟုတ်တယ် အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ကံကောင်းလို့ မသေတာ . .. အက်ဆီးဒင့် ဖြစ်တဲ့ နေရာမှာ သတိလစ်နေတာ အနီးနားက ရှေးဦးပြု စုနည်း လုပ်ပေးတဲ့ သူတွေရှိလို့ ကံကောင်းသွားတာ ... "

အင်ဆီးဒင့်အကြောင်း ပြောလိုက်တော့မှ သူ့အသက်ကို ကူညီခဲ့သ ည့် ရေညှိစိမ်းရောင် ကျောပိုးအိတ်လေးနဲ့ မိန်းကလေးကို သည် နေ့သစ် သတိရသွားမိ၏။

အနည်းဆုံး သူမနဲ့ တော့ သူထပ်ဆုံချင်ပါသေးသည်။ ခက်တာကက သူမ မျက်နှာကိုပင် သူ မမြင်ဖူးလိုက်ခြင်းပင်။

"မင်းအခု ကျောင်းကို ဆိုင်ကယ်တောင် မစီးလာတော့ဘူးနော် အဲဒီ ကိစ္စပြီးထဲက ဘာလဲ လန့်သွားလို့ လား ... "

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ ... မေမေကြောင့်ပါ မေမေက အစိုးရိမ်လွန်ပြီး မ စီးခိုင်းတော့လို့ ခဏငြိမ်နေလိုက်တာ ... "

"ခဏ ငြိမ်နေလိုက်တာဆိုတော့ ဘာလဲ မင်းကနောက်မှ ပြန်စီးမယ် ဆိုတဲ့ သဘောလား ... "

"အင်းပေါ့ ကျွန်တော်က ဆိုင်ကယ်စီးရတာကို သဘောကျတဲ့ သူ လေ ... မေမေမေ မသိအောင်တော့ ခိုးခိုးပြီး စီးရမှာ ပဲ ... "

သည် နေ့သစ် စကားကြောင့် အားလုံး ပြုံးရယ်မိကြ၏။ စီနီယာတွေ နဲ့ စကားပြောနေရင်းနှင့် ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာ အဆောင်အောက်ထပ်က H allထဲသို့ ဝင်လာသည့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဆီသို့ သည် နေ့သစ် အကြည့်ရောက်သွားရသည် ။

သူမကို သူ မှတ်မိနေပါသည် ။ စိမ်းလဲ့နဲ့ စကားများ သည့်နေ့က တွေ့ခဲ့သည့် မိန်းကလေး သူမအမည်ကို သူအမှတ်ရနေသေး၏။ အနည်းငယ် ယောက်ျားဆန်သော အမည်နှင့် ဆောင်းညဆိုသော မိန်း ကလေး ...။

ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိတော့မှ သူမလည်း ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာကပဲ ဆို တာကို သတိရသွား၏။

လက်ထဲမှာ ဖိုင်အချို့ ပွေ့ပိုက်၍ သူမဦးတည်သည့် လမ်းကြောင်းကို သာ အာရုံရှိနေပြီး ဘယ်နေရာကိုမှ မကြည့်ပေ။

နက်ပြာရောင် ဂျင်းပင်နံနဲ့ အဖြူရောင်စပို့ရှပ် ပြီးတော့ အပေါ်ထပ် ခရမ်းရောင်အကွက် လက်ရှည်လေးကို ဝတ်ထား၏။ သူမပုံစံလေးက

ဟိုနေကလိုပင် သိပ်မကွဲပြားခဲ့ပါ။

အရင်နှစ်တွေက သူဇာတ်ညွှန်းမေဂျာကို တစ်ခါတစ်ရံ ရောက်တတ်ပေမဲ့ ဒီမိန်းကလေးကို မမြင်ခဲ့ဖူးပါ။ သူကပဲ သတိမထားမိခဲ့တာလား ...။ သူမကပဲ သူ့မြင်ကွင်းထဲမှာ ရှိမနေခဲ့တာလား ...။

ကျောင်းဝန်းအကျယ်ကြီး ဌာနတွေ အများကြီး ကျောင်းသားတွေ အများကြီး ကြားမှာ သူမကို သူသတိမထားမိ မမြင်ဖူးမိခဲ့ခြင်းက သိပ်တော့မထူးဆန်းပါ။ ဆောင်းညက အောက်ထပ်ကနေ အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့လေသည် ။ လှေကားထိပ် တစ်ဖက်ခြမ်းမှာ သည် နေ့သစ်တို့ ရှိနေပေမဲ့ သူမက သူ့ကိုမမြင်ပါ။

သူတို့ နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် စင်္ကြံလမ်းဘက်သို့လျှောက်သွားခဲ့၏။ သူ့ကို ကျောခိုင်းထားသည့် သူမနောက်ကျောကို သူ လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည့် တစ်ခဏ ...။

"စီနီယာတို့ နောက်မှ ဆုံကြမယ်နော် ကျွန်တော့် အသိတစ်ယောက်တွေ့လိုက်လို့ သွားလိုက်ပါဦးမယ်... "

"အိုခေ အိုခေ နေ့သစ်... "

စီနီယာတွေရဲ့ အနားကနေ ထွက်လာခဲ့ကာ သည် နေ့သစ် ဦးတည်နေသည် က ဆောင်းညဆီသို့ ...။

"ဆောင်းည ... "

သူမအမည် ခေါ်သံကြားတော့ လှည့်ကြည့်၏။ သည် နေ့သစ်ကို မြင်လိုက်ရတော့မှ သူမ မျက်နှာ အမူအရာက တစ်ချက် ပျက်သွားခဲ့ကာ ...။

"ဘာလဲ ... ကျွန်မ ဘာစကားမှ မဖွယ်ထားဘူးနော်... "

"ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ ကိုယ်ဘာမှ တောင် မပြောရသေးဘူးလေ ... "

"ရှင် ဒီဌာနကို ရောက် လာပြီးတော့ ကျွန်မ နောက်ကနေ လိုက်လာတာ ရှင်တို့ ပြဿနာကိစ္စ အကြောင်းကလွဲရင် ဘာရှိဦးမှာ လဲ ... "

တကယ်တော့ သည် နေ့သစ် သူမနောက်သို့ လိုက်လာတာက သူမ လွယ်ထားသည့် ရေညှိစိမ်းရောင် ကျောပိုးအိတ်လေး ကြောင့်ပါ။ ဒီအိတ်လေးကို သူ မမှတ်မိပဲနေပါ့မလား ...။

ထို့ပြင် ဆောင်းညရဲ့ ဆံပင်ခပ်မြင့်မြင့် စီးထားပြီး ထိုအိတ်လေးနဲ့ ကျောခိုင်း လျှောက်သွားသည့် ပုံရိပ်လေးက အက်ဆီးဒင့်နေက သူ့ကို အဓိက ကူညီခဲ့သည့် မိန်းကလေးနဲ့ အရမ်းကို တူလွန်းနေခဲ့သည် ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဆောင်းည နောက်သို့ သူလိုက်လာမိတာဖြစ်၏။

"ဒီကျောပိုးအိတ်က မင်းဟာလား ... "

"ဘာ ... ဒီမှာ ကျွန်မလွယ်ထားတာ ကျွန်မအိတ် မဟုတ်လို့ ဘယ်သူ့ အိတ်ဖြစ်ရမှာ လဲ ... သူများ အိတ် လွယ်ပြီး ကျောင်းလာတက်တယ်များ ထင်နေလို့ လား ... "

ဆောင်းညက သူ့ကို မြင်တာနှင့် ပင် စိတ်ရှုပ်နေတာပါ။ အခုလို အဆက်အစပ် မရှိသည့် စကားတွေကြောင့် ပို၍ စိတ်တိုသွားမိ၏။

"ကိုယ် မင်းကို မေးစရာလေးတွေ ရှိလို့ မင်းအားလား ကိုယ်နဲ့ ခဏ လိုက်ခဲ့လို့ ရမလား ... "

"မရဘူး မအားဘူး အတန်း တက်ရဦးမယ်... ပြီးတော့ ရှင်တို့ ကိစ္စကို ကျွန်မ မဖွယ်ထားတဲ့ အတွက် ကျွန်မနဲ့ ရှင်လည်း ဘာအကြောင်းမှ ပြောစရာ စကားမရှိဘူး ... "

ဆောင်းညက ပြောပြီးတာနဲ့ လှည့်ထွက်ဖို့ ပြင်၏။ သို့သော် သည့်နေ့

သစ်က ဆောင်းည လက်လေး တစ်ဖက်ကို ဆွဲထားလိုက်လေသည်။ ။

"ဘာလုပ်တာလဲ ... "

စကြိုလမ်း၌ သူမတို့ နှစ်ယောက် အနားကနေ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ မရှိပေမဲ့ စကြိုလမ်းတစ်လျှောက် ဟိုနားတစ်စု ဒီနားတစ်စု အခန်းရှေ့တွေမှာ ရပ်နေကြသည့် ကျောင်းသားတွေ ကတော့ ရှိပါသည်။ ။

သူမအသံလေး တစ်ချက် ကျယ်သွားတော့ ကျောင်းသားအချို့က လှမ်းကြည့်နေကြ၏။ သည် နေ့သစ်ပဲ ဆိုတာကို မြင်လိုက်ကြတော့ သူမကိုပါ အတွဲလိုက် ကြည့်ပြီးသား ဖြစ်သွားကြသည်။ ။ ပို၍ လည်း စိတ်ဝင်စား ဖြစ်သွားကြ၍ အချင်းချင်း လက်တို့ ၍ လှမ်းကြည့် နေကြပြန်သည်။ ။

"မင်းကို ကိုယ် ဘာလုပ်ရသေးလို့ လဲ ... ဘာလို့ အော်ရတာလဲ ... "

"ရှင် ကျွန်မလက်ကို ဘာလို့ ဆွဲထားသေးလဲ ... "

"မင်း ထွက်သွားမှာ စိုးလို့ ဆွဲလိုက်တာလေ အဲဒါ ဘာဖြစ်သွားနိုင်လို့လဲ ... "

"မကြိုက်ဘူး မထိနဲ့ ... "

"ဘာ ... "

ဆောင်းညက ရုန်းနေပေမဲ့ "မထိနဲ့ " ဆိုသည့် စကားကြောင့် သည် နေ့သစ်က အရွဲ့တိုက်ပြီး မလွှတ်ပဲပို၍ တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထားလေ၏။

"သည် နေ့သစ်... ရှင်ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ ... "

လက်ကောက်ဝတ်ကို အတင်းဖိဆုပ် ကိုင်ထားတာမို့ နာကျင်မှုကြော

ငုံ ဆောင်းည အသံလေး လှုပ်ခါသွားရသည် ။ သည် နေ့သစ်လည်း သူ့ ကိုယ်သူ သတိထားမိသွားကာ ...။

"ဆောရီး ... "

အလျော့ပေး၍ သူမလက်ကို လွှတ်ပေး လိုက်လေသည် ။ သူမ လက် ကောက်ဝတ်လေးမှာ တော့ နီရဲစွာ ထင်ကျန်သွားရသည် ။ ဒါကို သည် နေ့သစ် မြင်ပါ၏။

ထို့ကြောင့်ထပ်၍ ...။

"ဆောရီးပဲကွာ မင်းက မထိနဲ့ လို့ ကိုယ့်ကိုအထင်မြင်သေးတဲ့ အကြံ ညှို့နဲ့ ပြောလိုက်တော့ ကိုယ်စိတ်တိုသွားတာ ... အရမ်းနာသွားလား ... "

ဆောင်းညက မဖြေပေ။ သူမလက်ကို တစ်ချက် နှစ်ချက် ပွတ်သပ်၍ သူမလမ်းကို ဆက်လျှောက်ဖို့ ပြင်နေပြန်၏။

"ကိုယ်မင်းနဲ့ စကားပြောလို့ မပြီးသေးဘူး ... "

"ကျွန်မမှာ ဘာမှ ပြောစရာ စကားမရှိဘူး ... "

"မင်း အတန်း ဘယ်အချိန် ပြီးမှာ လဲ ... "

" "

ဆောင်းညက မဖြေပါ။ သူမ လမ်းကိုသာ ဆက်လျှောက်နေသည် ။ သည် နေ့သစ်ကလည်း သူမဘေးကနေ လျှောက်လိုက်လာခဲ့ကာ စကား တွေ ပြောနေခဲ့သည် ။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မြင်တဲ့ သူတိုင်းက သည် နေ့သစ်က ဆောင်းည နောက်ကို တစ်ကောက်ကောက်လိုက်၍ စကား လိုက်ပြောနေသည် ဟု သာ ထင်ကြမှာ ပါ။ သည် နေ့သစ်ကသာ ဆောင်းညကို ကြည့်ပြီး စကား

တွေ ပြောနေပေမဲ့ ဆောင်းညကတော့ တစ်ချက်မှ ပင် ငဲ့၍ မကြည့်ခဲ့ပါ
ချေ။

"မင်းက မာနကြီးတတ်တဲ့ စတိုင်လား ... "

"ထင်ချင်သလိုထင် သေချာတာကတော့ ကျွန်မ ရှင်နဲ့
စကားမပြောချင်ဘူးဆိုတာပဲ ... "

"ဘာလို့ လဲ ... ငါက သည် နေ့သစ်လေ ... ငါနဲ့ စကားမပြောချင်တဲ့
သူ မရှိဘူး ... မင်းငါ့အကြောင်း မကြားဖူးဘူးလား ... "

"သိပ်လည်း ဘဝင်မြင့်မနေနဲ့ သူတို့ က ရှင့်အကြောင်း မသိကြလို့ ...
တကယ့်ကျော်ကြားတဲ့ သတင်းတွေနဲ့ ရှင့်ရဲ့ အတွင်းစိတ်ဓာတ်က
တခြားစီပဲဆိုတာ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့တဲ့ နေ့ထဲက သိလိုက်ရပြီးပြီ ...
"

သူမ ပြောနေတာက စိမ်းလဲ့နှင့် စကားများ တဲ့ နေ့က သူစိမ်းလဲ့ကို
ဆက်ဆံခဲ့သည့် ကိစ္စကို ပြောနေတာမှန်း သည် နေ့သစ် သိလိုက်၏။

" စိမ်းလဲ့ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေတဲ့ ကိစ္စကြောင့် မင်းငါ့ကို အမြင် သိ
ပ်မကြည်တဲ့ ပုံပဲ ဟုတ်လား ဆောင်းည ... "

" "

ဆောင်းညက မဖြေပါ။ သူမ အတန်းတက်ရမည့် အခန်းရှေ့ကို ရော
က်တော့မှ သည် နေ့သစ် ရပ်ကျန်ခဲ့ရသည် ။ သူမကတော့ သူ့ကိုတစ်ချ
က်မှ ငဲ့မကြည့်ပဲနဲ့ အခန်းထဲသို့ တန်းဝင်သွားခဲ့သည် ။

သည် နေ့သစ် သူမနဲ့ ထပ်တွေ့ချင်ပါသေးသည် ။
မေးစရာတွေလည်း ရှိနေသလို ပြောချင်တာ တွေလည်း ရှိ၏။ တခြားသူ
တွေနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ အပေါင်းအသင်း လုပ်ရတာက သူ့အတွက် လွယ်ကူ

လှပေမဲ့ သူမနဲ့ ကျမှ မိတ်ဆွေဖွဲ့ဖို့ မပြောနဲ့ စကားပင် ဖြောင့်အောင် ပြောခွင့်က မသာခဲ့ပေ။

သည် နေ့သစ် မင်းကိုယ်မင်း အထင်ကြီးလာသမျှ ဒီတစ်ခါတော့ ခံ လိုက်ရပြီ မဟုတ်လား ...။ စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်ဘာသာ တွေးကြည့်မိရင်း ပြုံးလည်း ပြုံးမိ၏။

ပြီးတော့ သူမကိုလည်း အရွဲ့တိုက်ချင်မိသည့် စိတ်က ဖြစ်လာခဲ့ပြန် သည် ။ ကျောခိုင်း ထွက်လာခဲ့ပြီးမှ ဇာတ်ညွှန်း မေဂျာအဆောင်ကို ပြန် လှည့်ကြည့်ပြီး သည် နေ့သစ် တစ်ယောက်ထဲ ပြောလိုက်မိတာက ...။

"ဆောင်းည... ဆောင်းည ... မင်းငါနဲ့ ထပ်တွေ့ရဦးမယ် ထင်တာပဲ ..
." ဟူ၍ ...။

အခန်း (၃)

"တွေ့ဆုံနိုင်ဖို့ ကြိုးစားမိသည့်နေ့ရက်များ ... "

(Day - 1)

ညနေမှ အတန်းတက်ဖို့ ရှိတာမို့ သည် နေ့သစ်ကျောင်းကို ညနေ
လောက်မှ လာခဲ့၏။

သူ့ကားကို ကျောင်းထဲက ကားပါကင်မှာ ထားခဲ့ကာ ပြဇာတ်ဌာနဘ
က်သို့ လျှောက်လာ ခဲ့လေသည် ။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် သူနဲ့ သိသမျှ
သူတွေကို ပြုံးပြ နှုတ်ဆက် စကားပြောရင်းနှင့် လာခဲ့တာပဲ ဖြစ်သည် ။
ထိုအချိန်တွင် သူ့အရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ လမ်းလျှောက်နေသည့် ပုံရိ
ပ်လေးကို သူသတိထားမိသွား၏။

ပုခုံးကျော်ကျော် အညိုရင့်ရောင် ဆံနွယ်တို့ ကို ခပ်မြင့်မြင့် စုစည်း
ထားပြီး ရေညှိစိမ်းရောင် ကျောပိုးအိတ်လေးနဲ့ မိန်းကလေး ...။ ထိုပုံရိပ်
လေးကို အနောက်ကနေ လှမ်းမြင်လိုက်ရုံနဲ့ ဆောင်းညဆိုတာကို သည်
နေ့သစ် တပ်အပ် သိနေ၏။ ဆောင်းညကို မှတ်မိနေတာလား ...။ ထိုပုံရိ
ပ်လေးကို မှတ်မိနေတာလား ...။ ဒါမှ မဟုတ် ထိုပုံရိပ်လေးနဲ့ ဆောင်းည
ကို တွဲပြီး မှတ်မိနေတာလား ...။ သေချာတာကတော့ သူ့အတွက် ဆော
င်းညသည် အမှတ်တရ ရှိနေစေမိသော ...။

"ဆောင်းည ... "

သူ လှမ်းခေါ်လိုက်တော့ ဆောင်းညက လှည့်ကြည့်၏။ သို့ပေမဲ့ သူ
ကိုမြင်တာနဲ့ ပင် အရှေ့သို့ ပြန်လှည့်သွားခဲ့၏။

"ဆောင်းည ...ဆောင်းည ... "

ထပ်ခါထပ်ခါ လှမ်းခေါ်ပေမဲ့လည်း သူမက ခြေလှမ်းတွေကို ပိုသွက်
၍ သူနဲ့ ဝေးရာကို ထွက်သွားခဲ့လေသည်။ ။ ဆောင်းညဆိုတဲ့ သူမက သူ
ကို မတွေ့ချင်ဘူးဆိုတာ အပြုအမူတွေကို ကြည့်ရုံနဲ့ ပင် သိသာစေပါသ
ည်။ ဒါပေမဲ့လည်း မတွေ့ချင်တဲ့ သူ့ကိုမှ တမင်တကာ လိုက်တွေ့ပစ်လို
က် ချင်တာက သူ့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိတဲ့ အရွံ့တိုက်ခြင်း တစ်ခုပါပဲ ...။

(Day - 2)

ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာ အဆောင်ဘက်သို့ သည် နေ့သစ် တစ်ယောက် ဒီ
နေ့လည်း ရောက်လာခဲ့ပြန်၏။ ဒီရက်ထဲမှာ အလာစိတ်နေသော သည်
နေ့သစ်အား သူ့ကို သဲသဲလှုပ် စောင့်ကြည့် နေကြသည့် မိန်းကလေးတွေ
နဲ့ ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာက စီနီယာတွေကပင် သတိထားမိ လာကြသည်။ ။

"နေ့သစ် မင်း အခုတလော ငါတို့ အဆောင်ဘက်ကို ဘာအကြောင်း
မှ မရှိပဲနဲ့ နေ့တိုင်းနီးပါး လာနေသလိုပဲနော် ... ဘယ်လိုလည်း ဒီမေဂျာ
က တစ်ယောက်ယောက်ကို ငြိနေပြီလား ... "

သူ့အသိတွေနဲ့ စီနီယာ အချို့ကလည်း စနောက် နေကြပါပြီ။ ပြောရ
င်လည်း ပြောချင်စရာပါပဲ ...။

ဆောင်းညကို အရွံ့တိုက်ချင်တဲ့ စိတ်နဲ့ ဆိုပေမဲ့
သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကိုယ့်အတန်းပြီးတာနှင့် ဒီအဆောင်ဘက်ကိုသာ
ခြေလှမ်းက ရောက်ရောက်နေတာ ဖြစ်သည်။ ။

"ငြိတယ် ရယ်လို့ လည်း မဟုတ်ပါဘူး ... ဒီတိုင်းပါပဲ သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ပါ ... "

"ဟ ... ဘာလဲ တစ်စုံတစ်ယောက်ကတော့ ရှိနေတာ သေချာပြီပေါ့ ဟုတ်လား နေ့သစ်... "

သည် နေ့သစ်က ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်တော့ ...။

"ကဲ နာမည်လေး ပြောပါဦးကွာ ငါတို့ လည်း သိချင်လို့ ပါ ... သည် နေ့သစ်လို လူတောင်မှ အသဲအသန် တွေ့ချင်လို့ ကြိုးစားနေရတဲ့ မိန်းကလေးက ဘယ်သူများ လဲ ... "

စီနီယာတွေနဲ့ ပြောနေတာ ဆိုပေမဲ့ အနီးနားမှာ က တခြားလူတွေလည်း ရှိနေကြ၍ သူတို့ ပြောနေတာတွေကို ကြားနေရ၏။ တချို့တွေက ဖြတ်သွား ဖြတ်လာ ဆိုပေမဲ့ တချို့တွေကျတော့ တမင်ရှိနေကြတာ ဖြစ်သည် ။ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေပါပဲ ...။

သည် နေ့သစ် ဘာလုပ်တယ် ဘာစားတယ် ဘယ်သွားတယ် ဘယ်သူနဲ့ တွေ့တယ်ဆိုတာအစ တစ်နေ့တစ်နေ့ မိန်းကလေးတွေ ကြားမှာတော့ ဒါတွေက ပြောစရာ ဖွဲ့စရာတွေပါပဲ ...။

"ဆောင်းည ... "

"ဆောင်းည ဟုတ်လား ... "

"နေပါဦး ငါဒီနာမည်ကို သိသလိုပဲ ... ဘယ်သူပါလိမ့် နေပါဦး ... "

စီနီယာတစ်ယောက်က စဉ်းစားသလို တစ်ချက် ပြောလိုက်တာမို့ သည် နေ့သစ် အကြည့်က ထိုသူ့ဆီသို့ ရောက်သွားရသည် ။

"ဪ သိပြီ သိပြီ ဆောင်းည ... "

"စီနီယာ သိလို့ လား ဆောင်းညကို ... "

"အင်း သိတယ်လေ ငါတို့ မေဂျာက ပညာသင်ဆု ရထားတဲ့ တစ်ယောက်... "

"National University Of Arts" တက္ကသိုလ်က ပေးသည့် ပညာသင်ဆုဆိုတာရှိ၏။ တော်ပြီး ထူးချွန်တဲ့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ သာ ပညာသင်ဆုပေးတာ ဖြစ်သည် ။

"သူကတော်တယ်ပေါ့ ... "

"မင်းမသိဘူးလား သူ့အကြောင်း ... "

"မသိဘူး ကျွန်တော်က လူပဲမြင်ဖူးတာ ... "

"ပညာသင်ဆု ရထားတဲ့ ကျောင်းသူဆိုတော့ စီနီယာတွေက သူ့ကို မှတ်မိနေကြတာလေ ... ဆောင်းညက တော်ပါတယ်... ပြီးတော့ အနေလည်း အေးတယ် ... "

စီနီယာတွေ ပြောပြသည့် ဆောင်းညအကြောင်း အနည်းငယ်ကို သူနားထောင်နေမိသည် ။

"မင်းက ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာကို ရောက်ရောက်လာတာ ဆောင်းညကို လာတွေ့တာပေါ့လေ ... အထူးအဆန်းပဲ ... "

"ဘာလို့ လဲ ... "

"သူ့ကို စာတော်လို့ သာ သတိထားမိကြတာ ဆောင်းညက အနေအေးသလောက် အပေါင်းအသင်းလည်း နည်းတယ် တခြားသူတွေနဲ့ လည်း သိပ်ရောရောနှောနှော မနေတတ်ဘူး ... ဒီမေဂျာမှာ သူနဲ့ တွဲတွဲနေတဲ့ သူဆိုလို့ ငါသတိ ထားမိသလောက်ကတော့ Kris ဆိုတဲ့ ကောင်လေး

တစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်... "

"Kris ... "

သည် နေ့သစ်က သံယောင်လိုက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ဆောင်းညရဲ့ ကာရိုက်တာက အေးတိအေးစက်နဲ့ နှုတ်နည်းတတ်ပြီး ပညာရေးကလွဲရင် လူမှုရေးကတော့ အားနည်းပုံပါပဲ ...။

"ဆောင်းညက နာမည်ကြီးထဲကလည်း မဟုတ်ပါဘူး ... အဲဒီလောက် ခပ်အေးအေးနဲ့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နေတတ်တဲ့ သူကို သရုပ်ဆောင်မေ့ရှာက မင်းက ဘယ်လိုလုပ် သိနေရတာလဲ အထူးအဆန်းပဲဆိုတာ အဲဒါကို ပြောတာ နေ့သစ်ရဲ့ ... "

"ဒီလိုပါပဲဗျာ ... "

သည် နေ့သစ်က သူ့လည်ပင်းကို ဖိပွတ်လိုက် ဆံပင်တွေကို သပ်လိုက်နှင့် ရေရေရာရာ မဖြေခဲ့ပေ။

"မင်းအခု ဆောင်းညကို လာတွေ့တာ မဟုတ်လား သူနဲ့ တွေ့ပြီးပြီလား ... "

"မတွေ့ရသေးဘူး သူ့အတန်းတက်တဲ့ အချိန်တွေမှ ကျွန်တော် မသိတာ ... ဒီမှာ ဒီအချိန် ရှိမလား ဆိုပြီးတော့ မှန်းပြီး လာကြည့်ကြည့်တာ .. "

"အဲဒါဆိုနေဦး ငါမေးပေးမယ် ဟိုမှာ သူ့သူငယ်ချင်း Kris ဆိုတဲ့ ကောင်လေး လာနေတယ် ... "

စီနီယာ အစ်ကိုတစ်ယောက်က Kris ဆိုတဲ့ ရုပ်ဖြောင့်ပြီး ကြည့်ကောင်းတဲ့ ကျောင်းသားအား လှမ်းခေါ်လိုက်လေသည်။

"Kris ဂျူနီယာလေး Kris ... လာပါဦးကွ ဒီကို ... "

Krisက ပြုံးပြ နှုတ်ဆက်၍ သူတို့ အနားသို့ ရောက်လာလေ၏။

"မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲလား ... "

"ဟုတ် ... တစ်ယောက်ထဲပါပဲ ဘာလို့ လဲဟင် စီနီယာ ... "

"မင်း သူငယ်ချင်း ဆောင်းညရော မပါဘူးလား ... "

"ဗျာ ...ဆောင်းည စီနီယာတို့ က ဆောင်းညကို ဘာလို့ မေးတာလဲ
ဟင်... ပြောစရာရှိလို့ လား ကျွန်တော် သူနဲ့ တွေ့ရင် ပြောပေးမယ်လေ .
.. "

"ငါတို့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ ... ဒီမှာ သူကဆောင်းညနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ဒီအ
ဆောင်ကိုလာတာ ဆောင်းညကို ဘယ်မှာ လိုက်ရှာရမလဲ မသိဘူး ဖြစ်
နေလို့ တဲ့ ... "

စီနီယာ အစ်ကိုတွေက သည် နေ့သစ်ကို ညွှန်ပြကြသည် ။ Krisက အ
နည်းငယ် အံ့ဩ သွားသလိုတော့ ရှိပါသည် ။

"သည် နေ့သစ်က ဆောင်းညကို ဘာလို့ ရှာတာလဲ မသိဘူး ... "

"သူနဲ့ မပြီးပြတ်သေးတဲ့ စကားလေးတွေ ပြောစရာရှိလို့ ပါ သူနဲ့ ဘ
ယ်မှာ တွေ့လို့ ရမလဲ Kris ... "

"ဒီနေ့တော့ သူနဲ့ တွေ့လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး သူဒီနေ့ အတန်းမတက်
ဘူးလို့ ပြောတယ်... "

အမှန်က ညနေအတန်းကိုပဲ ဆောင်းညတက်မှာ ဖြစ်ပြီး မနက်ပိုင်း
အတန်းကို မတက်တာဖြစ်၏။ သို့သော် Kris ပြောလိုက်ပုံက တစ်နေ့လုံး
အတန်းတွေ လာမတက်တော့ဘူးဟု အဓိပ္ပာယ်ရောက်သွားသည် ။ ဒါက

Kris တမင်တကာ ပြောလိုက်တာပဲ ဖြစ်သည်။ ။

"ပြောစရာရှိတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ကနေ တစ်ဆင့် ပြောလိုက်ပါလား သည် နေ့သစ် ကျွန်တော် သူ့ကို ပြန်ပြောပြလိုက်ပါ့မယ်... "

"ရပါတယ် ကျွန်တော်က နှစ်ယောက်ထဲပဲ ပြောချင်တာပါ ... ပြောရမယ့် စကားတွေက သူနဲ့ ကျွန်တော်ပဲသိတဲ့ ကိစ္စတွေ မို့လို့ ပါ ... "

"ဪ... "

Krisရဲ့ ဪဆိုတဲ့ စကားက သည် နေ့သစ်နဲ့ ဆောင်းညရဲ့ ကြားမှာ သူတို့ မသိသည့် ဘာကိစ္စတွေ ရှိနေတာလဲဟု မသိကာ ဖြစ်သွားတာမျိုး ...။

"အဲဒါဆိုလည်း ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုကြပါဦးနော် စာကြည့်တိုက်ဘက် ခဏသွားမလို့ ပါ ... "

Krisက စကားစကိုဖြတ်၍ သွားဖို့ လုပ်လိုက်သည်။ ။ သည် နေ့သစ်က ခေါင်းကို တစ်ချက် ညိတ်ပြလိုက်ပြီး စီနီယာတွေကတော့ သူ့ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။ ။

"အိုခေ ဂျူ နီယာလေး Krisနောက်မှ ဆုံမယ်နော်... "

Kris ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က ဆောင်းညအကြောင်း မေးလိုက်သည့် သည် နေ့သစ်ကို သိပ်တော့ အမြင်ကြည်ပုံ မရပေ။ Kris အကြည့်တွေကို သည် နေ့သစ်ကလည်း ရိပ်မိပါ၏။

ဆောင်းညနဲ့ ထိုနေ့ကလည်း သူ မတွေ့လိုက်ရပေ။ သူမနဲ့ ဆုံဖို့ က ထင်ထားတာထက်ပိုပြီး ခက်ခဲနေခဲ့၏။

"ဆောင်းည ...ဆောင်းည မင်းကြောင့် ငါ့ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေ ရှေ့ဆက်

တိုးပြီးရင်း တိုးလာနေမိပြီ "

(Day - 3)

ကျောင်းသားတွေအတွက် အပန်းဖြေဖို့ Public လိုနေရာ အကျယ်ကြီး တစ်ခုကတော့ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ရှိနေပါသည်။ မြက်ခင်းပြင်ကျယ်ကြီးကို အလယ်မှာ ထားပြီး ဘေးပတ်လည်မှာ က လှေကားထစ်ပုံစံ ကျောက်ထိုင်ခုံလေးတွေ ဖြစ်သည်။

အတန်းမတက်ရသည့် အချိန်တွေမှာ တော့ ကျောင်းသားတွေ အလာအများ ဆုံး နေရာတွေသည် စာကြည့်တိုက် လေကျင့်ရေး ခန်းမတွေနဲ့ ထိုအပန်းဖြေရာ နေရာပဲဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ဌာနက တချို့သော ကျောင်းသားတွေက တစ်ခါတစ်ရံ၌ အဲဒီနေရာလေးမှာ ဖျော်ဖြေပွဲ အသေးစားလေးတွေ လုပ်တတ်ကြပါ၏။ ထိုမြက်ခင်းပြင် စိမ်းစိမ်းမှာ ဆောင်းညတို့ သူငယ်ချင်း လေးယောက်သား ထိုင်နေမိကြသည်။

အေသင်က ဇွဲမာန်ရဲ့ ပုံတူပန်းချီကို sketch book နဲ့ ဆွဲပေးနေပြီး ဆောင်းညနဲ့ Krisတို့ ကတော့ ရုပ်ရှင်ကား တစ်ကား၏ ဇာတ်ညွှန်းအကြောင်းအား သူတို့ အမြင်ကို ဆွေးနွေးနေလေရဲ့ ...။ ထိုအချိန်လေး မှာ ကျောင်းရဲ့ အသံလွှင့်အခန်းထဲကနေ ကျောင်းသားတွေ တောင်းဆိုထားသည့် သီချင်းလေးတွေကလည်း တစ်ပုဒ်ပြီး တစ်ပုဒ် လွှင့်ပေးနေခဲ့လေသည်။ ကျောင်းရဲ့ အသံလွှင့် အခန်းလေးမှာ သီချင်းတောင်းဆိုလို့ ရသလို တချို့သော အများ သိစေရန် ကြေငြာချက်များကိုလည်း တစ်ကျောင်းလုံး သိရကြားရအောင်လို့ ထိုနေရာလေးကနေ အသံလွှင့်ပေးပါ၏။

"ဟုတ်ကဲ့ အခုတောင်းဆိုထားတဲ့ သီချင်းလေး အပြီးမှာ တော့

ကြားဖြတ်အနေနဲ့ ကြော်ငြာလေးတစ်ခု ဝင်ပါရစေနော်... "

သီချင်းလေး ဆုံးသွားပြီးနောက်တွင် အသံလွှင့်အခန်းထဲက စီစဉ်သူ ရဲ့ အသံကို ကြားလိုက် ရလေသည်။ ။ အခါတိုင်းလည်း ထိုသို့ ကြော်ငြာနေကြမို့ အားလုံးကလည်း အမှတ်တမဲ့ပဲ နေလိုက်ကြ၏။

"ဟုတ်ကဲ့ အခုကြော်ငြာလေးကတော့ အထူးအဆန်းပါပဲနော် ... အရင်လို ဖျော်ဖြေပွဲငယ်တွေ အတွက် ကြော်ငြာ ပြပွဲတွေ ပြိုင်ပွဲတွေအတွက် ကြော်ငြာမျိုးတွေတော့ မဟုတ်ပါဘူး ... အခုကြော်ငြာလေးက မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့ချင်လို့ လိုက်ရှာနေတဲ့ ကြော်ငြာလေးပါတဲ့ ... "

အထူးအဆန်း ကြော်ငြာမို့ ကျောင်းသားတွေ စိတ်တော့ ဝင်စားသွားကြ၏။ သေချာ နားထောင် နေကြလေသည်။ ။

"ဟုတ်ကဲ့ ကြော်ငြာချင်တဲ့ သူကတော့ ပြဇာတ်ဌာန သရုပ်ဆောင်မေဂျာရဲ့ King တစ်ကျောင်းလုံးရဲ့ နာမည်အကြီးဆုံး ကျောင်းသား သည် နေ့သစ်ပါပဲ ခင်ဗျ ... "

သည် နေ့သစ်ဆိုတဲ့ အမည်နာမကို ကြားလိုက်တာနှင့် ကျောင်းသားတွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။ ။ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေပါပဲ ...။

"ဟယ် သည် နေ့သစ်တဲ့ ... "

"သူ ဘယ်သူ့ကို လိုက်ရှာနေတာလဲ မသိဘူး ... "

"ငါ့ကိုများ လား ဟယ် ခစ် ခစ် ခစ်... "

"ဘယ်မှာ မှ မတွေ့လို့ နဲ့ တူပါတယ်ဟယ် ... အသံလွှင့် အခန်းကနေတောင် တစ်ကျောင်းလုံးကို ကြော်ငြာနေရပြီ ... "

"ကဲ ကဲ ကဲ ... ရင်ခုန်စရာတွေတော့ ဖြစ်ကုန်ကြပြီနော် သည် နေ့သစ်တို့ က သိပ်အဆန်း ထွင်တာပဲကွယ်..." "

အသံတွေက ပုံမှန်ချိန်ထက် ပိုသိသာစွာ တစ်ယောက် တစ်ပေါက်တွေ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ ဒါတောင်မှ ဆောင်းညတို့ အနီးနားမှာ ကြားရသလောက်လေးပါပဲ ...။ တစ်ကျောင်းလုံးရဲ့ နေရာအနှံ့မှာ တော့ ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်နေမလဲ မပြောတတ်။

"ဟဲ့ သည် နေ့သစ်တဲ့ သူ ဘယ်သူ့ကို လိုက်ရှာနေတာလဲ မသိဘူး ... ဘယ်မေဂျာက ကောင်မလေးပါလိမ့်..." "

အေသင်ကလည်း သိချင်နေပြန်သည် ။ Kris က ဆောင်းည မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။ မဖြစ်နိုင်လောက်ပါဘူးဟု တွေးကြည့်ပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်စရာကလည်း ရှိနေပြန်သည် ။ မနေ့ကလေးတင် သည် နေ့သစ်ဆောင်းညကို လာရှာသွားတာ သူ့အသိ။

ဆောင်းညကို အဲဒီကိစ္စ ပြန်ပြောပြပြီး သည် နေ့သစ်နဲ့ ဘာကိစ္စတွေ ရှိလဲဟု သူမေးကြည့်တော့လည်း ဆောင်းညက ရေရေရာရာ မဖြေခဲ့ပေ ။ ဆောင်းညကတော့ သိပ်ဂရုမစိုက်သည့် ပုံစံပါပဲ ...။ ဒါမှ မဟုတ် Kris လိုပင် မဖြစ်နိုင်လောက်ပါဘူးဟု ထင်နေသည် လားမသိ ...။

"ဟုတ်ကဲ့ အားလုံးပဲ မင်္ဂလာပါနော် ကျွန်တော်ကတော့ သရုပ်ဆောင် မေဂျာက သည် နေ့သစ်ပါ ခင်ဗျ ... "

"အမလေး .. အသံလေးကလည်း အရမ်းနားထောင်လို့ ကောင်းတာပဲ ဟယ် ... သည် နေ့သစ် ဆိုတဲ့ တစ်ယောက် ဘာလုပ်လုပ် ဆွဲဆောင်မှုကို ရှိနေတာပဲ ... "

ကောင်မလေး အုပ်စုတွေစီကနေ အသံလေးတွေ ထွက်လာခဲ့ပြန်သ

ည် ။

"မိန်းကလေးတွေက သိပ်အကဲပိုတာပဲ ... "

ဇွဲမာန်က အမြင်ကတ်စွာနဲ့ ပြောလေ၏။

"မဟုတ်လို့ လား သူတို့ ပြောတာ မှားမှ မမှားတာ အမှန်တွေပဲလေ ..
."

အေသင်ကလည်း အလျော့မပေးပါဘူး ...။

အခုထိတော့ ဆောင်းညနဲ့ Kris တို့ နှစ်ယောက်လုံး အသံတိတ်နေတုန်းပါပဲ ...။

"ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် လူတစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေတာပါ ခဏ ခဏ သွားတွေ့ခဲ့ပေမဲ့ အခုထိ မဆုံဖြစ်သေးပါဘူး ... အဲဒါကြောင့် ဒီနေရာကနေ ကြွေငြာရတာပါ ... အားလုံး အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် တောင်းပန်ပါတယ်နော်... "

"အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါဘူးကွယ် ... လုံးဝ လုံးဝပါ ... အသံလေး ကြားရရုံနဲ့ တင် ကျေနပ်နေပါပြီလို့ ... "

မိန်းကလေးတွေဆီမှ အသံတွေ ထပ်ထွက် လာကြပြန်လေသည် ။

"ကျွန်တော် ရှာနေတဲ့ သူက ဇာတ်ညွှန်းမေ့ရှာက ပညာသင်ဆရာ ထားတဲ့ ဆောင်းည ပါပဲ ... "

"ဆောင်းည နင်... "

"ဆောင်းည ... "

ဇွဲမာန်နဲ့ အေသင်ဆီကနေ အသံထွက်လာကြ၏။ Kris ကတော့ ဘာမှ မပြောပေ။ သိပ်မအံ့သြသည့် ပုံစံမျိုးပါ။ ဆောင်းညကတော့ မျက်နှာ

သိသိသာသာ ပျက်သွားခဲ့၏။

"ဆောင်းည မင်း ကိုယ်နဲ့ လာတွေ့ဖို့ အတွက် တောင်းဆိုပါရစေ ... အသံလွှင့်ခန်းကနေ ကိုယ်စောင့်နေပါမယ် ဒီညနေ လေးနာရီမှာ ဒီကို လာခဲ့ပေးပါ ... တကယ်လို့ မင်းမလာဘူးဆိုရင် နေ့တိုင်း ဒီနေရာကနေ မင်းကိုယ့်ကို လာတွေ့ဖို့ အတွက် ကြေငြာနေဦးမှာ ပဲ ... နောက်ဆုံးတစ် ခေါက် ထပ်ပြောပါရစေ ... ဆောင်းည မင်းကိုယ့်ကို အသံလွှင့်ခန်းမှာ ညနေလေးနာရီ လာတွေ့ပေးပါ ... "

"ဘာလဲဟ ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာက ဆောင်းညတဲ့ ဘယ်သူလဲ ... "

"ဟဲ့ နင်သိလား ဆောင်းညဆိုတာ ... "

"အရမ်းလှလို့ လား ဆောင်းညဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က ... "

"လှမလှတော့ မသိဘူး ပညာသင်ဆု ရတယ်ဆိုတော့ စာတော့ တော် တဲ့ ပုံပဲ ... "

"ငါသိချင်တာက ဘာလို့ တွေ့ချင် နေရတာလဲ ဆိုတာပဲ ... "

"ဧကန္တ အကြွေးတောင်းမလို့ လား မသိဘူးရယ် ခစ် ခစ် ခစ်... "

တစ်ခဏလေး အတွင်းမှာ ကျောင်းရဲ့ နေရာစုံ၌ ဆောင်းညဆိုတဲ့ အ မည်က နာမည်ကြီးသွားခဲ့၏။ ဆောင်းညအကြောင်း ဟိုဟိုဒီဒီ ပြောကြ မေးကြနှင့်...။ ဇာတ်ညွှန်းမေဂျာက လူတချို့လောက်ပဲဆောင်းညကို သိကြတာဖြစ်ပြီး အခြားလူတွေကတော့ ဆောင်းည သူတို့ ဘေးတွင် ရှိ နေတာတောင်မှ ဘယ်သူမှန်း မသိကြပေ။

"ဘယ်လိုလဲ နင်သွားမှာ လား ဆောင်းည ... "

Krisက ဆောင်းည မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး မေး လိုက်လေသည် ။

"မသွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ သည် နေ့သစ်ပြောတာ မကြားဘူးလား သူ့ ကိုလာမတွေ့ရင် နေ့တိုင်း အသံလွှင့်ပြီး ကြေငြာနေမှာ ပဲတဲ့ ... "

အေသင်ကလည်း ဆောင်းည မျက်နှာကို ကြည့်ပြီးပြော၏။

"ဒီကောင် ဘာလုပ်တာလဲကွာ ... ဆောင်းည နင်နဲ့ သူ့ကြားမှာ ဘာ ကိစ္စတွေ ရှိထားလို့ လဲ ... "

ဇွဲမာန် မေးခွန်းက သူတို့ အမေးချင်ဆုံး မေးခွန်းတစ်ခုပါပဲ ...။ ထို့ကြောင့် သုံးယောက်သား ဆောင်းညဆီက အဖြေကို စောင့်နေမိကြ ၏။ သူတို့ ရဲ့ သိချင်နေကြသည့် မျက်နှာ အမူအရာတွေကြောင့် ဆောင်း ညလည်း ဖြေဖို့ လုပ် လိုက်လေသည် ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတွေပဲ မဟုတ်ပါလား ...။

" design မေဂျာက စိမ်းလဲ့ သူ့ကိုယ်သူ မသတ်သေခင်နေ့မှာ သည် နေ့သစ်နဲ့ စကားများ နေတာကို မထင်မှတ်ပဲ ငါတွေ့ခဲ့တယ်... "

ဆောင်းညက သည် နေ့သစ်နဲ့ စိမ်းလဲ့တို့ ပြဿနာ တက်တဲ့ နေ့က အကြောင်းတွေကို အစကနေ ပြန်ပြောပြ လိုက်လေသည် ။

"ဒါဆို အဲဒီကိစ္စကြောင့် သူက နင့်ကို တွေ့ချင်နေတာပေါ့ ... "

"အဲဒီကိစ္စပဲ ရှိမှာ ပေါ့ သူနဲ့ ငါ့ကြားမှာ တခြား ဘာအကြောင်းမှ မရှိ တာ ... "

"ငါကတော့ အဲဒီလို မထင်ဘူး ... " အေသင့် စကားကြောင့် သုံးယောက်သား အေသင့်ကို လှမ်းကြည့်မိကြသည် ။

"နင်က ဘယ်လိုထင်လို့ လဲ ... "

"စဉ်းစားကြည့်လေ စိမ်းလဲ့ကိစ္စက ပြီးသွားတာ တစ်လနီးပါးလော

ကံတောင် ရှိနေပြီ အခုထိ သူတို့ အကြောင်းကို ဆောင်းည ဖော်ကောင် မလုပ်ဘူးဆိုတာ အသိသာကြီးပဲလေ ... အဲဒါကြောင့် သည် နေ့သစ်က ဆောင်းညကိုတွေ့ချင်တာ တခြားအကြောင်း တစ်ခုခုလည်း ရှိဦးမယ်လို့ ငါတော့ထင်တယ်... "

"အဲဒါက ဘာအကြောင်းလဲ ... "

"ငါလည်း မမခန့်မှန်းတတ်ဘူးလေ ... "

"သည် နေ့သစ် ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က တကယ် မာနကြီးတာပဲ မထင်ရဘူး သတင်းတွေကြားတာတော့ သူက အရမ်းဖော်ရွေတာပဲဆို ... "

ဖွဲ့မာန်က ပြောတော့ အေသင်က ချက်ချင်း တုံ့ပြန်လေ၏။

"ဖော်ရွေတာက ဖော်ရွေတာပဲလေ မိန်းခကလေး ကိစ္စမှာ တော့ အရမ်းဖော်ရွေလို့ ရမလား သူနာမည် ပျက်သွားမှာ ပေါ့ ... စိမ်းလဲ့ကိစ္စနဲ့ နာမည်ပျက်ရင်တော့ နှစ်ခါမြောက် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်... "

"နှစ်ခါမြောက် ဘာကိုနှစ်ခါမြောက်လဲ ... "

"ဟယ် နင်တို့ ကလည်း မကြားမိဘူးလား သည် နေ့သစ် အထက်တန်းကျောင်းတုန်းက မိန်းခကလေး တစ်ယောက်ကြောင့် နာမည်ပျက်မလို ဖြစ်သွားသေးတယ်လေ ... "

"ငါတို့ က နင့်လို မယ်စပ်စုမှ မဟုတ်တာ ဘယ်သိမှာ လဲ ... "

"နင်က ဘယ်လိုသိလဲ သူအထက်တန်း ကျောင်းတုန်းက ကိစ္စတွေကို ... "

"သည် နေ့သစ်က နာမည်ကြီးပဲ သူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်းအသစ် သတင်းအဟောင်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူသိများကြတာပဲလေ ... "

"အဲဒီမိန်းကလေးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ပြောပြဦးလေ ... "

ဇွဲမာန်က သိချင်နေတာမို့ အေသင်ကို မေး လိုက်လေသည်။ ။ အေသင်ကလည်း ပြောပြချင်နေတဲ့ သူမို့...။

"အဲဒီကောင်မလေးက သည် နေ့သစ်ကို တစ်ဖက်သတ် ကြိတ်ကြိုက်နေတာ အရူးအမူးပဲတဲ့ ... အခု စိမ်းလဲ့လိုမျိုး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေပစ်မယ် ဆိုပြီးတော့ ခြိမ်းခြောက်လို့ သည် နေ့သစ်က လက်ခံပြီး တွဲခဲ့တယ် ... ဒါပေမဲ့ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ဟာ တကယ်မချစ်ပဲနဲ့ အကျပ်ကိုင်ခံရလို့ ပြန်ချစ်ခဲ့တဲ့ အချစ်ရေးက ဘယ်လောက်မြဲမှာ မို့လို့ လဲ ... သည် နေ့သစ်က လုံးဝ လမ်းခွဲပစ်လိုက်တယ် အဲဒီ မိန်းကလေးက ဒါကို မကျေနပ်လို့ သူ့ကို မတော်မတရား ကြိပါတယ် ဆိုပြီးတော့ သည် နေ့သစ်ကို မုဒိန်းမှုနဲ့ တရားစွဲခဲ့တာ ... "

"ဘာလဲ အဲဒါတကယ်ကြီးလား ဒါဆို သည် နေ့သစ်က မုဒိန်းမှုနဲ့ ထောင်ကျခဲ့ဖူးတာပေါ့ ... "

ဇွဲမာန်က အလန့်တကြား ထမေးလေသည်။ ။

"ဟဲ့ စကားကို ဆုံးအောင်နားထောင်လေ ... သည် နေ့သစ်လို ပုံစံလေးက မုဒိန်းမှု ကျူးလွန်မယ့် လူမျိုးလား စဉ်းစဉ်းစားစားလည်း ပြောဦး ... "

အေသင်က သည် နေ့သစ်ရဲ့ fanတစ်ယောက်မို့ အတင်းထင်းရှာ၏။ ။

"အမလေး ရုပ်ချောတဲ့ မုဒိန်းကောင်တွေမှ အများကြီးပဲ နင်မကြားဘူးလို့ နေမှာ ပေါ့ ... "

"တော်စမ်းပါ ... ဒီမှာ ငါပြောနေတာ နင်ကြားကနေ ဖြတ်ဖြတ်

မပြောစမ်းပါနဲ့ ... "

အေသင်နဲ့ ဇွဲမာန်တို့ နှစ်ယောက်သား ခဏလောက်တော့ ရန်ဖြစ်လိုက်ကြသေး၏။ ဆောင်းညနဲ့ Kris တို့ ကတော့ ဒီတိုင်းပဲ နားထောင်နေမိကြသည် ။

"အဲဒီ ကောင်မလေးက သည် နေ့သစ်ကို မကျေနပ်လို့ တမင်လုပ်ကြံပြီး ပြောတာလေ ... စဖြစ်ခါစတုန်းက နည်းနည်းရှုပ်ယှက်ခဲ့ပေမဲ့ သက်သေစစ်ချက်တွေအရ သည် နေ့သစ် မကျူးလွန်ဘူး ဆိုတာ သေချာသွားလို့ သူ့အမှုကနေ ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်သွားတယ်... "

"အဲဒါကြောင့် စိမ်းလဲ့ ခြိမ်းခြောက်တာကို သူလုံးဝ လက်မခံနိုင်တာကိုး ... အင်းပေါ့လေ တစ်ခါ ထောင်ချောက် ဆင်ခံလိုက်ရတော့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ မူယာမာယာတွေကို ဟိုကလည်း လန့်သွားရှာမှာ ပေါ့ ... သည် နေ့သစ်ကိုတော့ နားလည်ပေးလို့ ရသွားပါပြီ... "

ဇွဲမာန်က နားလည်သည် ဟု ပြောတော့ ...။

"အမြင်မှန်ရသွားပြီလား ... "

အေသင်ကလည်း စ၏။ ဇွဲမာန်နဲ့ အေသင်တို့ နှစ်ယောက် အချင်းချင်း စနောက်နေစဉ်...။

"ငါ စာကြည့်တိုက်ဘက် ခဏသွားဦးမယ်... "

ဆောင်းညက သူငယ်ချင်းတွေကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထိုနေရာကနေ ထွက်လာခဲ့လေသည် ။

"ဆောင်းည ကြည့်ရတာ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားပုံပဲ ... "

အေသင်က ပြောလိုက်သည် ။

"မဖြစ်ပဲနေမလား သည် နေ့သစ်လိုမျိုး သူလည်း ကြုံခဲ့ရဖူးတာပဲ
လေ ... "

ဇွဲမာန် ပြောလိုက်မှ အေသင် သတိရသွား၍ ထိုအခါကျမှ ပါးစပ် ပိ
တ်သွားမိ၏။ Kris ကတော့ ဆောင်းည ကျောပြင်ကို လှမ်းငေးကြည့်ရင်း
နှုတ်ဆိတ်နေမိပါသည် ။ သူမ အဆင်မှ ပြေပါ့မလားဟု လည်း စိတ်ပူ
နေမိ၏။ အတိတ်ဆိုတာ အမြဲတမ်း နှစ်တွေ ကြာခဲ့သည့်တိုင်အောင် မှ
တ်ဥာဏ်ထဲမှာ ဖျောက်ဖျက်လို့ မရနိုင်တာမို့ တိုက်ဆိုင်မှုရှိတိုင်း သတိ
တော့ ရမိတာပါပဲ ...။

အဲဒါ ဟိုးအရင်က အတိတ်တွေပါ ...။
